

Bruxelles, den 24. november 2022
(OR. en)

15175/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0339(NLE)**

**ENER 625
ECOFIN 1225**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	14961/22
Komm. dok. nr.:	13690/22 + ADD 1
Vedr.:	Forslag til RÅDETS FORORDNING om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, udveksling af gas på tværs af grænserne og pålidelige prisbenchmarks

Vedlagt følger til delegationerne teksten til forslaget til Rådets forordning om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, udveksling af gas på tværs af grænserne og pålidelige prisbenchmarks efter enigheden om konteksten på det ekstraordinære møde i Rådet (energi) den 24. november 2022. Teksten i bilaget kan revideres af jurist-lingvisterne.

RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/...

af...

om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, udveksling af gas på tværs af grænserne og pålidelige prisbenchmarks

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Russiske Føderations uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine og den hidtil usete reduktion af naturgasforsyningerne fra Den Russiske Føderation til medlemsstaterne truer Unionens og dens medlemsstateres forsyningssikkerhed. Samtidig har anvendelsen af gasforsyningen som våben og Den Russiske Føderations manipulation af markederne gennem forsætlige afbrydelser af gasstrømmene ført til voldsomme stigninger i energipriserne i Unionen, hvilket ikke blot bringer Unionens økonomi i fare, men også i alvorlig grad undergraver forsyningssikkerheden.

- (2) Denne situation kræver, at Unionen reagerer stærkt og koordineret for at beskytte sine borgere og sin økonomi mod uforholdsmæssigt høje og manipulerede markedspriser og for at sikre, at der leveres gas på tværs af grænserne til alle forbrugere, der har behov for det, også i situationer med knaphed på gas. For at mindske afhængigheden af naturgasforsyninger fra Den Russiske Føderation og nedbringe de uforholdsmæssigt høje priser er en bedre koordinering af gasindkøb fra eksterne leverandører af afgørende betydning.
- (3) I henhold til artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan Rådet på forslag af Kommissionen og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter, især på energiområdet. Den høje risiko for et fuldstændigt stop for gasforsyninger fra Den Russiske Føderation og den ekstreme stigning i energipriserne, der underminerer Unionens økonomi, udgør sådanne alvorlige vanskeligheder.
- (4) Kommissionen bebudede i sin meddelelse af 18. maj 2022 med titlen "REPowerEU-planen" oprettelsen af en EU-energiplatform¹ i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på fælles indkøb af gas, flydende naturgas (LNG) og brint. Denne plan blev godkendt af Det Europæiske Råd den 30. og 31. maj 2022. Som led i REPowerEU-planen fremlagde Kommissionen også strategien for EU's eksterne engagement på energiområdet², som forklarer, hvordan Unionen støtter en global, ren og retfærdig energiomstilling for at sikre bæredygtig, sikker og økonomisk overkommelig energi, herunder gennem diversificering af Unionens energiforsyning, navnlig ved at forhandle politiske tilsagn med eksisterende eller nye gasleverandører om at øge gasleverancerne og således erstatte russiske gasleverancer til Europa.

¹ COM(2022) 108 final.

² JOIN(2022) 23 endelig.

- (5) EU's energiplatform kan spille en central rolle med hensyn til at søge gensidigt fordelagtige partnerskaber, der bidrager til forsyningssikkerheden og fører til lavere importpriser på gas indkøbt fra tredjelande, idet Unionens kollektive vægt udnyttes fuldt ud. Øget internationalt opsøgende arbejde over for leverandører af gas (både via rørledninger og LNG) samt fremtidens leverandører af grøn brint er afgørende til dette formål. Navnlig vil en langt stærkere koordinering med og mellem medlemsstaterne over for tredjelande via EU's energiplatform sikre, at Unionens kollektive vægt udnyttes mere effektivt.
- (6) For så vidt der fortsat er alvorlige vanskeligheder med at garantere forsyningssikkerheden, bør fælles indkøb bidrage til at sikre virksomheder overalt i medlemsstaterne mere lige adgang til nye eller supplerende gaskilder samt bidrage til at sikre lavere priser end dem, der ellers ville have været gældende for dem, der individuelt køber gassen gennem serviceleverandøren, til gavn for de endelige forbrugere.
- (7) Fælles indkøb kan medføre en mere fordelagtig behandling af eller støtte til forsyning med vedvarende gasser såsom biomethan og brint, i det omfang de kan tilføres gassystemet på en sikker måde, og til forsyning med gas, som ellers ville blive lukket ud eller afbrændt. I mangel af et formelt retligt krav i nogen relevant jurisdiktion vil virksomheder, der indgår kontrakter i henhold til denne forordning, kunne anvende FN's "Oil and Gas Methane Partnership 2.0 Standard" til at måle, rapportere og verificere methanemissioner i forsyningskæden til Den Europæiske Union.

- (8) Den nye mekanisme, der udvikles i henhold til denne forordning, bør bestå af to trin. Det første skridt er, at naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, aggregerer deres gasefterspørgsel gennem en serviceleverandør, som Kommissionen har indgået kontrakt med. Dette vil gøre det muligt for gasleverandører at afgive tilbud på grundlag af store aggregerede mængder i stedet for at afgive mange mindre tilbud til købere, der tager kontakt til dem individuelt. Det andet skridt er, at naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, hver for sig eller på koordineret vis sammen med andre kan indgå kontrakter om gasindkøb med naturgasleverandører eller -producenter, der har matchet den aggregerede efterspørgsel.
- (9) Da der fortsat er alvorlige vanskeligheder med at garantere forsyningssikkerheden, bør efterspørgselsaggregering og fælles indkøb bidrage til at sikre virksomheder overalt i medlemsstaterne mere lige adgang til nye eller supplerende gaskilder samt bidrage til at sikre lavere priser, end hvad der ellers ville være tilfældet, for dem, der køber gassen gennem serviceleverandøren, til gavn for de endelige forbrugere. En første henvisning til muligheden for en meget begrænset form for fælles indkøb af gas til balanceringsformål er allerede medtaget i Kommissionens forslag til forordning om det indre marked for gas fra vedvarende kilder, naturgas og brint³. Forslaget er imidlertid fra før Den Russiske Føderations militære aggression mod Ukraine; desuden indeholdt forslaget ikke et detaljeret koncept, men vedrørte kun transmissionssystemoperatørernes meget specifikke behov for energibalancering. Da der er behov for en øjeblikkelig og langt mere omfattende løsning på problemet med manglende strukturer for koordinerede indkøb af gas, er det hensigtsmæssigt at foreslå en midlertidig hurtig løsning.

³ Se artikel 64 i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for gas fra vedvarende kilder, naturgas og brint (omarbejdning) (COM(2021) 804 final).

- (10) Fælles indkøb kan derfor styrke solidariteten i Unionen i forbindelse med indkøb og distribution af gas. I en ånd af solidaritet bør fælles indkøb navnlig støtte de virksomheder, der tidligere udelukkende eller hovedsagelig købte gas fra russiske leverandører, ved at hjælpe dem med at opnå forsyninger fra alternative naturgasleverandører på fordelagtige vilkår som følge af efterspørgselsaggregering og fælles indkøb..
- (11) Efterspørgselsaggregering og fælles indkøb bør bidrage til at fylde gaslagerfaciliteterne op i den nuværende nødsituation, i tilfælde af at størstedelen af de europæiske gaslagerfaciliteter er udtømt efter den kommende vinter. Desuden bør metoden bidrage til indkøb af gas på en mere koordineret måde i en ånd af solidaritet.
- (12) Det er derfor nødvendigt i største hast hurtigt og midlertidigt at iværksætte fælles indkøb. Dette vil gøre det muligt hurtigt at etablere en serviceleverandør, der kan muliggøre aggregering af efterspørgslen. Den serviceleverandør, som Kommissionen indgår kontrakt med, vil kun have nogle grundlæggende funktioner, og den proces, som serviceleverandøren tilrettelægger, har kun obligatoriske elementer vedrørende deltagelse i aggregeringen af efterspørgslen, men vil endnu ikke omfatte en obligatorisk koordinering af kontraktbetingelserne eller en forpligtelse til at afgive bindende tilbud om køb af gas gennem serviceleverandøren.

- (13) Naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder bør ikke pålægges noget krav om at købe gas gennem serviceleverandøren ved at indgå gasforsyningskontrakter eller aftalememoranda med de gasleverandører eller -producenter, der har matchet den aggregerede efterspørgsel. Naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder opfordres imidlertid kraftigt til at undersøge former for samarbejde, der er forenelige med konkurrencelovgivningen, og til at gøre brug af serviceleverandøren med henblik på fuldt ud at høste det fulde udbytte af fælles indkøb. Der kunne derfor udvikles en mekanisme mellem serviceleverandøren og de deltagende virksomheder, der fastsætter de vigtigste betingelser for, hvornår de deltagende virksomheder forpligter sig til at købe den gas, der matcher den aggregerede efterspørgsel.
- (14) Det er vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne har et klart billede af de planlagte og indgåede gasforsyningskontrakter i hele Unionen for at kunne vurdere, om målene om forsyningssikkerhed og energisolidaritet opfyldes. Virksomhederne eller medlemsstaternes myndigheder bør derfor underrette Kommissionen og de medlemsstater, hvor disse virksomheder er etableret, om store planlagte gasindkøb på over 5 TWh pr. år. Dette bør navnlig gælde for grundlæggende oplysninger om nye eller fornyede kontrakter. Kommissionen bør derfor have mulighed for at udstede henstillinger til naturgasvirksomhederne i de relevante medlemsstater, navnlig hvis yderligere koordination kan få det fælles indkøb til at fungere bedre, eller hvis afgivelsen af et tilbud om indkøb af gas eller planlagte gasindkøb kan have en negativ indvirkning på forsyningssikkerheden, det indre marked eller energisolidariteten. Udstedelsen af henstillingen bør ikke i mellemtiden forhindre naturgasselskaber eller myndigheder i de relevante medlemsstater i at gå videre med forhandlingerne.

- (15) Medlemsstaterne bør hjælpe Kommissionen med at vurdere, om de relevante gasindkøb øger forsynings sikkerheden i Unionen og er forenelige med princippet om energisolidaritet. Der bør derfor oprettes et ad hoc-styringsråd bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen, som skal hjælpe med koordineringen af denne vurdering.
- (16) Processen for aggregering af efterspørgslen med henblik på fælles indkøb bør udføres af en passende serviceleverandør. Kommissionen bør derfor via en udbudsprocedure i overensstemmelse med forordning 2018/1046⁴ indgå kontrakt med en serviceleverandør, som kan udvikle et passende IT-værktøj og tilrettelægge processen for aggregering af efterspørgslen. Der kan eventuelt opkræves gebyrer fra deltagerne i det fælles indkøb til dækning af driftsomkostningerne.
- (16a) Ved tildelingen af adgangsrettigheder til udbuddet blandt virksomheder, der aggregerer efterspørgslen, bør serviceleverandøren anvende metoder, der ikke diskriminerer mellem mindre og større deltagere i aggregeringen af efterspørgslen, og som bør være rimelige uanset de gasmængder, som de enkelte virksomheder anmoder om. F.eks. bør serviceleverandøren tildele adgangsrettigheder i forhold til de gasmængder, som de enkelte virksomheder har erklæret at købe for den givne leveringstid og –destination. Dette kan være relevant i tilfælde, hvor udbuddet ikke i tilstrækkelig grad dækker efterspørgslen på EU-markedet.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (17) Efterspørgselsaggregering og indkøb af naturgas er komplekse processer, hvor der skal tages hensyn til forskellige elementer, som ikke er begrænset til priser, men også omfatter mængder, leveringspunkter og andre parametre. Den udvalgte serviceleverandør bør derfor have den nødvendige erfaring med at forvalte og aggregere indkøb af naturgas eller tilknyttede tjenester på EU-plan. Desuden er efterspørgselsaggregering og indkøb af naturgas et afgørende element for at sikre gasforsyningssikkerheden og værne om princippet om energisolidaritet i Unionen.
- (17a) Beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger er af allerstørste betydning, når oplysninger stilles til rådighed for Kommissionen, styringsrådets medlemmer eller den serviceleverandør, der fastsætter eller forvalter IT-værktøjet til aggregering af efterspørgslen. Kommissionen bør derfor anvende effektive værktøjer til at beskytte disse oplysninger mod uautoriseret adgang og cybersikkerhedsrisici. e. Personoplysninger, der kan behandles som led i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725*.
- (18) Fælles indkøb kan antage forskellige former. Det kan finde sted gennem udbud eller auktioner, der organiseres af den serviceleverandør, som aggregerer efterspørgslen fra naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, med henblik på potentielt at matche den med tilbud fra naturgasleverandører eller -producenter ved hjælp af et IT-værktøj.

- (19) Et af målene med efterspørgselsaggregering og fælles indkøb er at mindske risikoen for unødvendige prisstigninger som følge af, at flere virksomheder byder på den samme gastranche. Sikringen af, at de endelige forbrugere opnår de fulde fordele ved fælles indkøb, afhænger i sidste ende af de beslutninger, som virksomhederne selv træffer. Store virksomheder bør, selv om de kan sælge gassen til højere priser, forhindres i at gøre det. Virksomheder, der nyder godt af lavere priser for køb af gas via fælles indkøb, bør videregive disse fordele til forbrugerne. Videregivelsen af lavere priser vil være et vigtigt succeskriterium for fælles indkøb, da det er afgørende for forbrugerne.
- (19a) Efterspørgselsaggregering og fælles indkøb bør være åben for naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen. Fælles indkøb kan især også være til gavn for industrielle forbrugere, som anvender gas intensivt i deres produktionsprocesser, f.eks. producenter af gødning, stål, keramik og glas, ved at sætte dem i stand til at samle deres efterspørgsel, indgå kontrakter om gas- og LNG-ladninger og strukturere forsyningen i overensstemmelse med deres særlige behov. I forbindelse med processen med at tilrettelægge fælles indkøb bør der være gennemsigtige regler for, hvordan man tilslutter sig, og hvordan der sikres åbenhed.
- (19b) Åbning af efterspørgselsaggregering og fælles indkøb for også Vestbalkan og de tre associerede østlige partnere er et erklæret politisk mål for Unionen. Virksomheder, der er etableret i energifællesskabets kontraherende parter, bør derfor have mulighed for at deltage i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, der er fastsat ved denne forordning, forudsat at de nødvendige ordninger er på plads.

- (20) Det er nødvendigt at mindske Unionens afhængighed af gas, der leveres fra Den Russiske Føderation. Virksomheder, der kontrolleres af Den Russiske Føderation eller russiske fysiske eller juridiske personer eller virksomheder, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger på grundlag af artikel 215 i TEUF, eller som ejes eller kontrolleres af andre fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive foranstaltninger, bør derfor udelukkes fra at deltage i fælles indkøb og fra at tilrettelægge processen med fælles indkøb.
- (21) For at forhindre, at målet om diversificering fra gas leveret fra Den Russiske Føderation trues eller sættes over styr som følge af, at virksomheder eller andre organer, der kontrolleres af russiske fysiske eller juridiske personer eller virksomheder, der er etableret i Den Russiske Føderation, deltager i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, bør disse enheders deltagelse også udelukkes.

- (21a) Desuden bør naturgas med oprindelse i Den Russiske Føderation ikke være omfattet af fælles indkøb. Med henblik herpå bør naturgas, der indføres til medlemsstaterne eller energifællesskabets kontraherende parter gennem specifikke indgangssteder, ikke være omfattet af fælles indkøb, da naturgas med oprindelse i Den Russiske Føderation sandsynligvis vil komme ind i medlemsstaterne eller energifællesskabets kontraherende parter gennem disse indgangssteder.
- (22) Virksomheder, der deltager i fælles indkøb af gas, kan have behov for finansielle garantier, der tager højde for en situation, hvor en eller flere af virksomhederne ikke er i stand til at betale for den endelige mængde, der indgås kontrakt om. Medlemsstaterne eller andre interessenter kan yde finansiell støtte, herunder garantier, til deltagere i fælles indkøb. Finansiell støtte bør ydes i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler, herunder de midlertidige rammebestemmelser for krisestøtte, hvor det er relevant.
- (23) Opfyldning af gaslagerfaciliteterne er afgørende for at sikre forsyningssikkerheden i Unionen. På grund af faldet i naturgasforsyningerne fra Den Russiske Føderation kan medlemsstaterne få problemer med at fylde lagerfaciliteterne med henblik på at sikre gasforsyningssikkerheden for vinteren 2023/2024 som foreskrevet i forordning (EU) 2022/1032⁵. Udnyttelse af serviceleverandørens mulighed for aggregering af efterspørgslen kan hjælpe medlemsstaterne med at mindske disse udfordringer. Det kan inden for rammerne af konkurrencelovgivningen navnlig støtte en koordineret forvaltning af fyldning og oplagring med henblik på den næste fyldningssæson og undgå de uforholdsmæssigt høje pristigninger, der bl.a. skyldes ukoordineret fyldning af lagre.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1032 af 29. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2017/1938 og (EF) nr. 715/2009 for så vidt angår gasoplagring (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 17).

- (24) For at sikre, at fælles indkøb bidrager til opfyldning af gaslagerfaciliteterne i overensstemmelse med de mellemliggende mål, der er fastsat i forordning (EU) 2022/1032, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at sikre, at naturgasvirksomheder under deres jurisdiktion anvender den proces, som serviceleverandøren tilrettelægger, som en mulig metode til at leve op til fyldningsmålene.
- (25) I henhold til forordning (EU) 2022/1032 skal medlemsstaterne sikre, at deres lagerfaciliteter er 90 % fyldt senest i november 2023. Dette mål er højere end målet for november 2022 (80 %). Fælles indkøb kan hjælpe medlemsstaterne til at opfylde dette nye mål. I den forbindelse bør medlemsstaterne kræve, at indenlandske virksomheder anvender serviceleverandøren til at aggregere efterspørgslen og således sikre tilstrækkeligt store gasmængder med henblik på at mindske risikoen for, at lagerfaciliteterne ikke kan fyldes. Medlemsstaterne bør kræve, at deres virksomheder deltager i processen for aggregering af efterspørgslen med mængder svarende til mindst 15 % svarende til ca. 13,5 mia. m³ for hele EU af deres mål for lagerfyldning for næste år. Medlemsstater uden underjordiske lagre på deres område bør deltage i processen for aggregering af efterspørgslen med mængder svarende til 15 % af deres byrdefordelingsforpligtelse i henhold til artikel 6c i forordning (EU) 2017/1938.
- (25a) Ved efterspørgselsaggregering og fælles indkøb foreskrives ikke forvaltning af gaslagre, herunder strategiske gaslagre, og forordning (EU) 2022/1032 og forordning (EU) 2017/1938 berøres ikke heraf.

- (26) For effektivt at udnytte mekanismen for fælles indkøb og indgå gasaftaler med leverandører, der tilbyder gas til serviceleverandøren, bør virksomhederne kunne koordinere købsbetingelserne, f.eks. mængder, gaspriser, leveringssteder og -tidspunkt, inden for rammerne af EU-retten. Naturgasvirksomheder, der deltager i et gasindkøbskonsortium, bør dog sikre, at de oplysninger, der udveksles direkte eller indirekte, begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå det tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 101 i TEUF. Desuden bør bestemmelserne om gennemsigtighed og forvaltning i denne forordning sikre, at indkøbskonsortiets kontrakter ikke bringer forsyningsikkerheden eller energisolidariteten i fare, navnlig hvis medlemsstaterne er direkte eller indirekte involveret i indkøbsprocessen.
- (27) Selv om der kan oprettes mere end ét gasindkøbskonsortium, vil den mest effektive løsning være at oprette et enkelt gasindkøbskonsortium, der omfatter så mange virksomheder som muligt, der kan aggregere efterspørgslen gennem serviceleverandøren, og som er udformet på en måde, der er forenelig med EU's konkurrencelovgivning. Desuden bør koncentrationen i ét enkelt gasindkøbskonsortium betyde en styrkelse af EU's forhandlingsposition på markedet, hvilket vil medføre fordelagtigere vilkår, som mindre EU-virksomheder næppe ville kunne opnå alene eller i tilfælde af fragmenteret handling.

- (28) Etablering og iværksættelse af gasindkøbskonsortier i henhold til denne forordning bør ske i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler som gældende under de nuværende ekstraordinære markedsforhold. Kommissionen har tilkendegivet, at den er rede til at vejlede virksomhederne i udformningen af et sådant gasindkøbskonsortium og til at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1/2003 om, at artikel 101 og 102 i TEUF ikke finder anvendelse, såfremt der indarbejdes og overholdes relevante garantier. Kommissionen har også erklæret sig rede til at yde uformel vejledning til virksomheder, der deltager i andre konsortier, og som står over for usikkerhed med hensyn til vurderingen af om et eller flere elementer i deres fælles indkøbsordning er i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler.
- (30) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går foranstaltningerne om efterspørgselsaggregering og fælles indkøb ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål, da de vil blive gennemført på frivillig basis – med kun én begrænset undtagelse for så vidt angår obligatorisk deltagelse i aggregering af efterspørgslen med henblik på opfyldning af gaslagerfaciliteter – og de private virksomheder vil udgøre parterne i de kontrakter om gasforsyning, der er indgået i forbindelse med det fælles indkøb.

- (31) For at optimere LNG-absorptionskapaciteten af Unionens LNG-terminaler og brugen af lagerfaciliteter er der behov for forbedrede gennemsigtighedsordninger og et organiseret marked, der letter sekundær handel med gaslagringskapacitet og LNG-faciliteters kapacitet, svarende til de ordninger, der gælder for transport af gas via rørledninger. Dette er særlig vigtigt i en nødsituation og en omstilling fra russisk rørledningsgas til forsyning med LNG. Kommissionens forslag om at revidere gasforordningen i pakken om dekarbonisering af brint- og gasmarkedet⁶ indeholder bestemmelser herom. Fremrykningen af nævnte bestemmelser som led i kriseberedskabet er afgørende for at kunne udnytte LNG-terminalerne og gaslagerfaciliteterne med den nødvendige gennemsigtighed og mere effektivt. For så vidt angår en paneuropæisk gennemsigtighedsplatform bør det være muligt for medlemsstaterne at anvende Unionens eksisterende gennemsigtighedsplatforme til LNG-terminaler og gaslagerfaciliteter for at sikre en hurtig gennemførelse af denne forordning. Hvad angår en sekundær reservationsplatform, bør LNG-terminalerne og lageroperatørerne kunne gøre brug af deres eksisterende platforme ved at forsyne dem med de nødvendige egenskaber.

⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (COM(2021) 803 final), forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for gas fra vedvarende kilder, naturgas og brint (omarbejdning) (COM(2021) 804 final).

- (32) I forbindelse med langsigtede reservationer af gastransportkapacitet benyttes "use-it-or-lose-it"-procedurer i henhold til de eksisterende regler for håndtering af kapacitetsbegrænsninger. Nævnte procedurer er imidlertid langsomme, da de er mindst seks måneder om at virke, og indebærer nationale regulerende myndigheders tunge administrative procedurer. Nævnte regler bør derfor styrkes og forenkles for at give operatørerne af gastransmissionssystemer værktøjer, der sætter dem i stand til at reagere hurtigt på ændringer i gasstrømmene og håndtere eventuelle kapacitetsbegrænsninger. De nye regler kan navnlig fremskynde markedsføringen af uudnyttet langsigtet kapacitet, som ellers ville forblive uudnyttet, hvilket vil effektivisere brugen af rørledninger.
- (33) Transmissionssystemoperatørerne bør analysere de tilgængelige oplysninger om netbrugernes brug af transmissionsnettet og afgøre, om der er tilfælde af underudnyttelse af den aftalte uafbrydelige kapacitet. En sådan underudnyttelse bør defineres som den situation, hvor en netbruger i gennemsnit har anvendt eller tilbudt mindre end 80 % af den reservede uafbrydelige kapacitet på markedet inden for de seneste 30 dage. I tilfælde af underudnyttelse bør transmissionssystemoperatøren inkludere den disponible kapacitet i den næste månedlige auktion og derefter auktionere den. Alternativt bør de nationale regulerende myndigheder kunne beslutte at anvende en "use it or lose it"-mekanisme for uafbrydelig kapacitet et døgn frem i stedet for. I sidstnævnte tilfælde bør mekanismen finde anvendelse på alle sammenkoblingspunkter, uanset om der er kapacitetsbegrænsning eller ej.

- (33a) Virksomheder, der køber gas eller tilbyder at levere gas til forudbestemte steder via fælles indkøb, bør sikre transportkapaciteten fra gasleveringsstederne til bestemmelsesstedet. De gældende regler for det indre marked, herunder gasnetreglerne, bidrager til at sikre transportkapaciteten. De nationale regulerende myndigheder, transmissionssystemoperatørerne, LNG- og gaslageroperatørerne samt reservationsplatformene bør undersøge mulighederne for at forbedre brugen af infrastrukturen på en økonomisk overkommelig måde ved at undersøge muligheden for at udvikle nye transportkapacitetsprodukter, der forbinder sammenkoblingspunkter, LNG-faciliteter og gaslagerfaciliteter inden for EU, samtidig med at de gældende regler for det indre marked, navnlig Kommissionens forordning (EU) 2017/459, overholdes.
- (33b) Selv om de ekstraordinære krisesituationer fører til ændringer i strømningsmønstrene i de europæiske gasnet, hvilket resulterer i ekstraordinært høje overbelastningsafgifter på visse sammenkoblingspunkter i Unionen, kan der findes en vis fleksibilitet i dialog med de relevante regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til de eksisterende regler, hvis det er relevant, ved Kommissionens mellemkomst.
- (34) Den Russiske Føderations invasion af Ukraine har ført til stor usikkerhed og forstyrrelser på de europæiske naturgasmarkeder. Som følge heraf har nævnte markeder i de seneste måneder afspejlet denne forsyningsusikkerhed og har omsat de deraf følgende markedsforventninger til ekstremt høje og volatile naturgaspriser. Dette har igen lagt yderligere pres på markedsdeltagerne og undermineret Unionens energimarkeders gnidningsløse funktion.

- (35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁷ fastsætter regler, der sikrer den korrekte funktion af markedspladser, hvor der også handles energirelaterede råvarederivater. I henhold til nævnte direktiv skal medlemsstaterne stille krav om, at regulerede markeder indfører mekanismer til at sikre retfærdige og ordentligt fungerende finansielle markeder. Sådanne mekanismer har imidlertid ikke til formål at begrænse intradagsprisudviklingen og har ikke kunnet forhindre episoder med usædvanlig stor volatilitet på gas- og elderivatmarkederne.
- (36) I betragtning af de vanskeligheder, som markedsdeltagerne på de markedspladser, hvor der handles energirelaterede råvarederivater, står over for, og da det haster med at sikre, at markederne for energiderivater fortsat opfylder deres rolle med hensyn til at opfylde realøkonomiske risikoafdækningsbehov, er det hensigtsmæssigt at kræve, at markedspladser, hvor der handles energirelaterede råvarederivater, indfører midlertidige mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet for mere effektivt at imødegå uforholdsmæssigt store prisudsving. For at sikre, at denne mekanisme anvendes på de mest relevante kontrakter, bør mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet finde anvendelse på - energirelaterede derivater, hvis løbetid er højst 12 måneder.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

- (37) Markedspladser, hvor der handles energirelaterede råvaderivater, tillader ofte forskellige energiselskaber fra alle medlemsstater at deltage. Sådanne energiselskaber er stærkt afhængige af de derivater, der handles på sådanne markedspladser, for at sikre kritisk gas- og elektricitetsforsyning i hele Unionen. Uforholdsmæssigt store prisudsving på markedspladser for energirelaterede råvaderivater påvirker derfor driften af energiselskaber i hele Unionen og påvirker i sidste ende også slutbrugerne negativt. Derfor bør koordineringen af gennemførelsen og anvendelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet foretages i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne for at sikre, at operatører, der er afgørende for energiforsyningssikkerheden i alle medlemsstater, nyder godt af beskyttelse mod store prisbevægelser, der ville være til skade for deres virksomheds fortsatte drift, hvilket også ville være til skade for slutbrugerne.
- (38) Mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet bør sikre, at uforholdsmæssigt store prisudsving inden for en handelsdag forhindres. Mekanismen bør være baseret på regelmæssige observationer af markedsprisen. I betragtning af de mange forskellige instrumenter på markederne for energiderivater og de særlige forhold, der gør sig gældende for de markedspladser, hvor sådanne instrumenter handles, bør mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende for disse instrumenter og markeder. Derfor bør markedspladserne fastsætte prisgrænser under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt relevant energirelateret råvaderivat, likviditetsprofilen for det marked, hvor derivatet handles, og derivatets volatilitetsprofil.
- (38a) Når åbningsprisen fastsættes med henblik på at fastsætte den første referencepris på en handelsdag, bør markedspladsen henholde sig til den metode, den normalt anvender til at fastsætte den pris, som et specifikt energirelateret råvaderivat først handles til ved handelsdagens begyndelse. Ved fastsættelsen af åbningsprisen efter enhver afbrydelse af handelen, som kan forekomme i løbet af handelsdagen, bør markedspladsen anvende den metode, som den finder mest hensigtsmæssig for at sikre, at korrekt handel genoptages.

- (39) Markedspladserne bør kunne gennemføre mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet ved enten at integrere den i deres eksisterende automatiske afbrydere af handelen, der allerede er etableret i overensstemmelse med direktiv 2014/65/EU, eller som en supplerende mekanisme hertil.
- (40) For at sikre gennemsigtighed i måden, hvorpå mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet, som de gennemfører, fungerer, bør markedspladserne *uden unødigt ophold* offentliggøre en beskrivelse af dens generelle karakteristika, når de foretager en ændring. For at sikre fair og korrekt handel bør markedspladserne dog ikke være forpligtet til at offentliggøre alle mekanismens tekniske parametre.
- (41) Hvis oplysningerne indsamlet af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ("ESMA") om gennemførelsen af mekanismen til styring af volatiliteten på markedspladser for energirelaterede råvarederivater i Unionen viser, at der er behov for yderligere konsekvens i gennemførelsen af mekanismen for at sikre en mere effektiv styring af overdreven prisvolatilitet i hele Unionen, bør Kommissionen kunne fastsætte ensartede betingelser for gennemførelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet, f.eks. hyppigheden, hvormed prisgrænserne revideres, eller de foranstaltninger, der skal træffes, hvis handelen bevæger sig uden for disse prisgrænser. Kommissionen bør tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt energirelateret råvarederivat, likviditetsprofilen for det marked, hvor derivatet handles, og derivatets volatilitetsprofil.

- (42) For at give markedspladserne tilstrækkelig tid til effektivt at gennemføre mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet som angivet i denne forordning bør markedspladserne gives frist til den 31. januar 2023 til at oprette mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet. For at sikre, at markedspladserne er i stand til hurtigt at håndtere uforholdsmæssigt store prisudsving, selv inden mekanismen oprettes, bør de have en foreløbig mekanisme, der kan nå stort set det samme mål som mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet.
- (43) De forpligtelser og restriktioner, der pålægges markedspladser og handlere som følge af denne foranstaltning, går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at give energiselskaberne mulighed for fortsat at deltage på gas- og elmarkederne og opfylde deres behov for risikoafdækning og dermed bidrage til energiforsyningsikkerheden for de endelige forbrugere.
- (44) For at sikre en effektiv anvendelse af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet bør de kompetente myndigheder føre tilsyn med markedspladsernes gennemførelse heraf og regelmæssigt aflægge rapport herom til ESMA. For at sikre en konsekvent gennemførelse af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet bør de kompetente myndigheder også sikre, at forskelle i markedspladsernes gennemførelse af mekanismen er behørigt begrundede.
- (45) For at afhjælpe potentielle forskelle i medlemsstaternes anvendelse af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet og på grundlag af de rapporter, der indgives af de kompetente myndigheder, bør ESMA koordinere medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats og dokumentere eventuelle konstaterede forskelle i måden, hvorpå mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet gennemføres af markedspladser på tværs af jurisdiktioner i Unionen.

- (46) I betragtning af den hidtil usete reduktion af naturgasforsyningen fra Den Russiske Føderation og den vedvarende risiko for yderligere pludselige forsyningsafbrydelser har Unionen et presserende behov for at diversificere sine gasforsyninger. Det europæiske LNG-marked er imidlertid stadig under udvikling, og det er vanskeligt at vurdere nøjagtigheden af priserne på dette marked. For at opnå en nøjagtig, objektiv og pålidelig vurdering af prisen for LNG-leverancer til Unionen bør Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) indsamle alle de LNG-markedsdata, der er nødvendige for at udarbejde en daglig LNG-prisvurdering.
- (47) Denne prisvurdering bør baseres på alle transaktioner vedrørende LNG-leverancer til Unionen. ACER bør have beføjelse til at indsamle disse markedsdata fra alle markedsdeltagere, der er involverede i LNG-leverancer til Unionen. Alle disse markedsdeltagere bør være forpligtet til at indberette alle deres LNG-markedsdata til ACER så tæt på realtid som teknologisk muligt enten efter en transaktion eller ved afgivelse af et købs- eller salgstilbud med henblik på at indgå i en transaktion. ACER's prisvurdering bør omfatte det mest fuldstændige datasæt, herunder transaktionspriser og fra den 31. marts 2023 købs- og salgspriser for LNG-leverancer til Unionen. Den daglige offentliggørelse af denne objektive prisvurdering og af det spænd, der er fastsat i forhold til referenceprisen på markedet i form af et LNG-benchmark, baner vej for markedsdeltagernes frivillige accept af denne som referenceprisen i deres kontrakter og transaktioner. Når LNG-prisvurderingen og LNG-benchmarket er veletableret, kan de også blive en reference for derivatkontrakter til risikoafdækning af prisen på LNG eller forskellen mellem LNG-prisen og andre gaspriser. I betragtning af foranstaltningens hastende karakter bør den første offentliggørelse af LNG-prisvurderingen finde sted senest to uger efter denne forordnings ikrafttræden.

- (48) De nuværende beføjelser, der er tillagt ACER ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011⁸ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014 om gennemførelse af artikel 8, stk. 2, og artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1227/2011⁹ (i det følgende samlet benævnt "REMIT"), er ikke tilstrækkelige til at tilvejebringe et fuldstændigt og fyldestgørende datasæt for alle LNG-leverancer til Unionen. Et sådant omfattende og fyldestgørende datasæt til daglig prisvurdering er imidlertid nødvendigt, for at Unionen i en ånd af solidaritet kan forvalte sine indkøbspolitikker for international LNG-import, navnlig i den aktuelle krisesituation. Relevante data og oplysninger om LNG-kontrakter er også nødvendige for at sikre overvågning af prisudviklingen og for at udføre kvalitetskontrol og -sikring af dataene. Dette ad hoc-instrument bør gøre det muligt for ACER at indsamle alle de markedsdata, der er nødvendige for at foretage en fyldestgørende og repræsentativ vurdering af prisen på LNG-leverancer til Unionen.
- (49) Selv om den daglige fastsættelse af en LNG-prisvurdering og et LNG-benchmark gøres permanent på et senere tidspunkt som del af en mere omfattende revision af REMIT-rammebestemmelserne, kræver den aktuelle krisesituation en hurtig indsats på et midlertidigt grundlag for at håndtere de alvorlige vanskeligheder med hensyn til levering og nøjagtig prisfastsættelse af LNG-leverancer til Unionen, indtil en sådan revision af REMIT-rammebestemmelserne kan vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.
- (50) For straks at øge prisgennemsigtigheden og planlægningssikkerheden på LNG-importmarkedet bør det præciseres, at det relevante datasæt bør omfatte både oplysninger om prisen og mængden for de gennemførte LNG-transaktioner, priser og mængder for bud og tilbud vedrørende LNG-leverancer til Unionen samt formlen i den langsigtede kontrakt, som prisen udledes af, hvis det er relevant.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (EØS-relevant tekst) (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1)

⁹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014 af 17. december 2014 om dataindberetning til gennemførelse af artikel 8, stk. 2, og artikel 8, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (EUT L 363 af 18.12.2014, s. 121)

- (51) Markedsdeltagere, der er omfattet af en indberetningspligt, bør defineres som dem, der deltager i enten køb eller salg af LNG-ladninger bestemt til levering til Unionen. Nævnte LNG-markedsdeltagere bør være underlagt de forpligtelser og forbud, der gælder for markedsdeltagere i henhold til REMIT.
- (52) ACER bør i samarbejde med Kommissionen have et bredt mandat til at præcisere kravene til kvalitet og indhold af de markedsdata, det indsamler til udarbejdelse af den daglige prisvurdering for LNG-leverancer til Unionen. Det bør også have vide skønsbeføjelser i valget af sin foretrukne transmissionsprotokol. For at sikre den højest mulige kvalitet af de markedsdata, der skal indberettes, bør ACER have beføjelse til at specificere alle parametre for de indberettede markedsdata. Sådanne parametre bør omfatte, men er ikke begrænset til, referenceenheder til indberetning af prisdata, referenceenheder til indberetning af mængdedata, løbetid for købs- og salgskurser ved transaktionen eller forud for transaktionen samt de transmissionsprotokoller, der skal anvendes til at videregive de krævede data til ACER.
- (53) ACER bør også fastlægge den metode, det anvender til dagligt at levere en LNG-prisvurdering og et LNG-benchmark, samt den proces, det anvender til regelmæssig revision af denne metode.
- (54) Den prisvurdering, der offentliggøres i henhold til denne forordning, skal gøre de gældende priser for LNG-import til Europa mere gennemsigtige for medlemsstaterne og andre markedsdeltagere. Denne større prisgennemsigtighed skal gøre det muligt for medlemsstaterne og private enheder med hjemsted i Unionen at handle på en mere informeret og koordineret måde, når de køber LNG på globale markeder og navnlig, når de benytter serviceleverandøren. Mere koordinering i forbindelse med køb af LNG skal gøre det muligt for medlemsstaterne at undgå at overbyde hinanden eller afgive bud, som ikke er i overensstemmelse med den gældende markedspris. Derfor er de prisvurderinger og de benchmarks, der offentliggøres i henhold til denne forordning, afgørende for at skabe større solidaritet mellem medlemsstaterne i forbindelse med indkøb af knappe LNG-forsyninger.

- (55) Markedsoperatørernes forpligtelse til at give ACER oplysninger om LNG-transaktioner er nødvendig og forholdsmæssig for at nå målet om at sætte ACER i stand til at fastsætte et LNG-benchmark, navnlig da det er i overensstemmelse med markedsoperatørernes eksisterende forpligtelser i henhold til REMIT, og da ACER vil holde forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortrolige.
- (55a) Ud over afbryderen og LNG-benchmarken er andre interventioner tilgængelige, herunder en midlertidig dynamisk priskorridor, som Det Europæiske Råd anmodede om i sine konklusioner af oktober 2022 under hensyntagen til følgende sikkerhedsforanstaltninger: Den bør finde anvendelse på naturgastransaktioner i det virtuelle handelspunkt Title Transfer Facility (TTF), der drives af Gasunie Transport Services B.V. Andre EU-gashandelsknudepunkter kan knyttes til den korrigerede TTF-spotpris via en dynamisk priskorridor. Den bør ikke berøre "over-the-counter"-gashandel, ikke bringe Unionens gasforsyningssikkerhed i fare, afhænge af de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af gasbesparelsesmålet, ikke føre til en samlet stigning i gasforbruget, udformes på en sådan måde, at det ikke forhindrer markedsbaserede gasstrømme inden for EU, ikke påvirke energiderivatmarkedernes stabilitet og velordnede funktion og tage hensyn til gaspriserne på de forskellige organiserede markedspladser i Unionen.
- (59) Medlemsstaterne har i en nødsituation mulighed for at prioritere gasforsyningen til visse kritiske gasfyrede kraftværker i betragtning af deres betydning for at sikre elforsyningssikkerheden og undgå ubalancer på nettet, jf. forordning (EU) 2017/1938. Kritiske gasfyrede kraftværker og den dermed forbundne gasmængde kan have en væsentlig indvirkning på, hvor stor en gasmængde der er til rådighed for solidaritet i en nødsituation. I den forbindelse bør medlemsstaterne uanset artikel 13, stk. 1, 3 og 8, i forordning (EU) 2017/1938 midlertidigt kunne anmode om solidaritetsforanstaltninger i nødsituationer, også når de ikke er i stand til at skaffe de kritiske gasmængder, der er nødvendige for at sikre den fortsatte elproduktion fra de kritiske gasfyrede kraftværker. Af samme grund bør medlemsstater, der yder solidaritet, også have ret til at sikre, at forsyninger til deres solidaritetsbeskyttede kunder eller andre væsentlige tjenester, f.eks. fjernvarme, og driften af deres kritiske gasfyrede kraftværker ikke bringes i fare, når de yder solidaritet til en anden medlemsstat.

(60) . For hver medlemsstat bør der fastsættes en maksimumsgrænse for de kritiske gasmængder, der er nødvendige for at opretholde elforsyningsikkerheden, således at unødvendige eller urimelige solidaritetsanmodninger eller unødige begrænsninger for solidaritet til en medlemsstat i nød undgås. Den metode, der anvendes i vinterprognosen fra det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet ("ENTSO-E"), danner grundlag for indkredsningen af den kritiske gasmængde til elforsyningsikkerheden og for fastsættelsen af sådanne grænser. De kritiske gasmængder, som ENTSO-E har beregnet, afspejler de gasmængder, der er absolut nødvendige for at sikre tilstrækkelig elektricitet på paneuropæisk plan under anvendelse af alle markedsressourcer, idet gassen altid anses for at være sidst i rangfølgen. ENTSO-E-metoden er baseret på et stort udsnit af de værst tænkelige klimascenarier og scenarier med tvungne afbrydelser. Det forhold, at ENTSO-E-metoden ikke tager hensyn til al kraftvarmeproduktion, forhindrer ikke medlemsstaterne i at betragte beskyttede kunders fjernvarmeinstallationer som beskyttede i henhold til definitionen i forordning (EU) 2017/1938. For medlemsstater, hvis elproduktion er fuldstændig afhængig af LNG-leverancer uden betydelig lagerkapacitet, bør de kritiske gasmængder tilpasses i overensstemmelse hermed. Den kritiske gasmængde kan være lavere end det historiske gasniveau, der forbruges til elproduktion, da tilstrækkelig elektricitet kan leveres på andre måder, herunder ved at levere forsyninger mellem medlemsstaterne.

- (60a) Dette udelukker dog ikke, at de faktiske minimumsgasmængder, der kræves af en medlemsstat, der anmoder om solidaritet, eller en medlemsstat, der yder solidaritet, kan være højere end de værdier, som ENTSO-E har modelleret, for at undgå en elkrise. I sådanne tilfælde bør den medlemsstat, der anmoder om solidaritet eller yder solidaritet, kunne overskride de maksimumsværdier, der er fastsat i denne forordning, hvis den kan begrunde nødvendigheden heraf for at undgå en elkrise, f.eks. i tilfælde, der kræver brug af frekvensgenoprettelsesreserver og alternative brændstoffer, eller i ekstraordinære scenarier, der ikke blev taget i betragtning i ENTSO-E's vinterprognose, navnlig i betragtning af de hydrologiske niveauer eller uventede udviklinger. Den kritiske gasmængde for elforsyningssikkerheden omfatter pr. definition al den gas, der er nødvendig for at sikre en stabil elforsyning, og omfatter derfor den elektricitet, der er nødvendig for at producere og transportere gas, samt vigtige sektorer med kritisk infrastruktur og anlæg, der er afgørende for, at militæret, de nationale sikkerhedstjenester og de humanitære bistandstjenester kan fungere.
- (61) De restriktioner, der pålægges markedsoperatørerne ved udvidelse af solidaritetsbeskyttelsen til kritiske gasmængder, er nødvendige for at sikre gasforsyningssikkerheden i en situation med reduceret gasforsyning og øget efterspørgsel i løbet af vinterhalvåret. De bygger på eksisterende foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2022/1369 og (EU) 2017/1938, og har til formål at gøre disse foranstaltninger mere effektive under de nuværende omstændigheder.
- (61a) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes frihed til at tage hensyn til de potentielle langvarige skader på industrianlæg, når de prioriterer den efterspørgsel, der bør reduceres eller indskrænkes for at kunne yde solidaritet til en anden medlemsstat.

- (62) Visse kunder, herunder privatkunder og kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, er særligt sårbare over for de negative virkninger af en gasforsyningsafbrydelse. Derfor indførtes der med forordning (EU) 2017/1938 en solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne som et instrument til at afbøde virkningerne af en alvorlig nødsituation inden for Unionen og garantere gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder. I visse tilfælde kan beskyttede kunders gasforbrug imidlertid betragtes som ikkevæsentligt; en reduktion af denne type forbrug, som klart går ud over, hvad der er nødvendigt, vil ikke underminere målene med forordning (EU) 2017/1938, navnlig da den manglende gas, der forbruges til ikkevæsentlige formål, kan medføre alvorlig skade i andre private eller kommercielle sektorer. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at opnå gasbesparelser, også ved at reducere beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug under særlige omstændigheder, hvis en sådan reduktion er fysisk mulig, uden at det berører væsentlige anvendelser. Eventuelle reduktionsforanstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, bør dog strengt begrænses til ikkevæsentligt forbrug og på ingen måde reducere de beskyttede kunders basisforbrug eller begrænse deres mulighed for at opvarme deres hjem tilstrækkeligt.
- (63) Medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder bør stilles frit med hensyn til at fastsætte reduktionsforanstaltninger og definere de aktiviteter, der svarer til ikkevæsentligt forbrug, såsom udendørs opvarmning, opvarmning af private svømmebassiner og andre supplerende boligfaciliteter. Muligheden for at begrænse ikkevæsentligt forbrug bør sætte medlemsstaterne i stand til at styrke beskyttelsesforanstaltningerne og sikre, at gas bliver leveret til andre væsentlige sektorer, tjenester og industrier, således at de kan fortsætte deres drift under en krise.

- (64) Enhver foranstaltning til at reducere beskyttede kunders ikkevæsentlige forbrug bør være nødvendig og forholdsmæssig, navnlig under en erklæret krise i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 12 i forordning (EU) 2017/1938 eller i en EU-alarmsituation i henhold til forordning (EU) 2022/1369. Uanset anvendelsen af foranstaltninger til reduktion af ikkevæsentligt forbrug bør beskyttede kunder fortsat beskyttes mod afbrydelser. Medlemsstaterne bør også sikre, at sådanne foranstaltninger ikke begrænser beskyttelsen af de sårbare kunder, hvis nuværende forbrug bør betragtes som væsentligt, med forbehold af afbrydelse af forsyninger af tekniske grunde.
- (64a) Medlemsstaterne kan frit beslutte, hvorvidt og hvordan der sondres mellem beskyttede kunders væsentlige forbrug og ikkevæsentlige forbrug. En medlemsstat, som anmoder om solidaritetsforanstaltninger, og som beslutter ikke at foretage denne sondring, bør ikke være forpligtet til at påvise, at det ikkevæsentlige forbrug kan reduceres inden anmodningen om solidaritet. En medlemsstat, der yder solidaritet, bør ikke være forpligtet til at sondre mellem væsentlige og ikkevæsentlige kunder for at bestemme den mængde gas, der er til rådighed til solidaritetsforanstaltninger.

(65) I en nødsituation bør medlemsstaterne og Unionen sikre, at gassen fortsat strømmer på det indre marked. Det betyder, at foranstaltninger, der træffes på nationalt plan, ikke bør give anledning til problemer med forsyningssikkerheden i andre medlemsstater, og at adgangen til grænseoverskridende infrastruktur til enhver tid bør være sikker og teknisk mulig. Den nuværende lovgivningsmæssige ramme omfatter ikke bestemmelser, der kan anvendes til effektivt at løse konflikter mellem to medlemsstater om foranstaltninger, der har en negativ indvirkning på grænseoverskridende strømme. Da Unionens gas- og elnet er sammenkoblet, kan dette ikke blot føre til alvorlige forsyningssikkerhedsproblemer, men også svække Unionens enhed over for tredjelande. Uanset artikel 12, stk. 6, i forordning 2017/1938, bør Kommissionen derfor gives beføjelser til at evaluere de trufne nationale foranstaltninger og til om nødvendigt at mægle inden for en rimelig frist. Med henblik herpå bør Kommissionen kunne begære en given foranstaltning ændret, hvis den konstaterer trusler mod andre medlemsstaters eller Unionens gasforsyningssikkerhed. I betragtning af den nuværende energikrisens ekstraordinære karakter bør Kommissionens afgørelse efterkommes uden forsinkelser, der potentielt kan hæmme Unionens gasforsyning. I denne forordnings anvendelsesperiode bør samrådsprocedurerne derfor suspenderes af hensyn til det indre markeds funktion.

(66) Princippet om energimæssig solidaritet er et almindeligt princip i EU-retten¹⁰, som finder anvendelse på alle medlemsstater og ikke kun på nabomedlemsstater. Desuden er en effektiv anvendelse af den eksisterende infrastruktur, herunder grænseoverskridende transmissionskapacitet og LNG-faciliteter, vigtig for at opretholde gasforsyningsikkerheden i en ånd af solidaritet. I tider med gasforsyningsafbrydelser på nationalt eller regionalt niveau eller EU-niveau og et betydeligt skift bort fra rørledningsgas til LNG bør medlemsstaterne i en alvorlig krisesituation ikke blot kunne drage fordel af forsyningsmulighederne fra naborørledninger, men også af forsyningsmuligheder fra lande, der råder over en LNG-facilitet. Nogle medlemsstater bør være i stand til at yde solidaritet til andre medlemsstater, selv om de ikke er direkte forbundet via en gasrørledning eller gennem et tredjeland eller andre medlemsstater, forudsat at den anmodende medlemsstat har udtømt alle markedsbaserede foranstaltninger i sin nødplan, herunder LNG-køb på det globale marked. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide forpligtelsen til at yde solidaritet, så den også omfatter ikkeforbundne medlemsstater med LNG-faciliteter under hensyntagen til forskellene mellem rørledningsgas og LNG-markeder og -infrastruktur, herunder LNG-fartøjer og -tankskibe, ved at pålægge operatørerne forpligtelser, og manglende håndhævelsesbeføjelser med hensyn til LNG-aktiver såsom LNG-tankskibe og herunder muligheder for at bytte mellem naturgas og LNG, hvis ikke der findes en facilitet til flydendegørelse af gas på den medlemsstats område, der yder solidaritet.

¹⁰ Domstolens dom af 15. juli 2021, Tyskland mod Polen, sag C-848/19 P, ECLI:EU:C:2021:598.

- (66a) En medlemsstat med LNG-faciliteter bør ikke, når den yder solidaritet til en anden medlemsstat, holdes ansvarlig for flaskehalse eller andre potentielle problemer, der kan opstå uden for dens eget område, eller som følger af manglende håndhævelsesbeføjelser over for LNG-tankskibe og -fartøjer, der ejes af en tredjelandsoperatør, og som kan påvirke den faktiske gasstrøm og i sidste ende forhindre, at den nødvendige gasmængde når frem til den solidaritetsansmodende medlemsstat. Hvis den medlemsstat, der yder solidaritet, ikke har håndhævelsesbeføjelser, bør den ikke holdes ansvarlig for den manglende ombytning af en LNG-ladning med naturgas.
- (67) Til gennemførelse af princippet om energisolidaritet blev der ved forordning (EU) 2017/1938 indført en solidaritetsmekanisme, der har til formål at styrke samarbejdet og tilliden mellem medlemsstaterne i tilfælde af en alvorlig krise. For at lette gennemførelsen af solidaritetsmekanismen skal medlemsstaterne aftale en række tekniske, retlige og finansielle elementer i deres bilaterale ordninger, jf. nævnte forordnings artikel 13, stk. 10.

(68) På trods af en retlig forpligtelse til at indgå bilaterale solidaritetsordninger senest den 1. december 2018 er kun nogle få sådanne ordninger blevet afsluttet, hvilket bringer gennemførelsen af den retlige forpligtelse til at yde solidaritet i en nødsituation i fare. Kommissionens forslag til forordning om det indre marked for gas fra vedvarende kilder, naturgas og brint fra december 2021 indeholdt en første model for en solidaritetsaftale¹¹. Da denne model imidlertid blev udviklet inden Den Russiske Føderations invasion af Ukraine, er det i lyset af den nuværende situation med ekstrem gasknaphed og eksplosive priser og det presserende behov for at have midlertidige standardregler på plads allerede for den kommende vinter hensigtsmæssigt at skabe en midlertidig ramme af standardregler for levering af de krævede solidaritetsforanstaltninger uanset artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/1938, som er effektive og hurtigt gennemførlige, ikke afhænger af lange bilaterale forhandlinger, og som er tilpasset den nuværende situation med uforholdsmæssigt høje priser og meget volatile gaspriser. Der bør navnlig indføres klarere standardregler for kompensationen for omkostningerne ved den leverede gas og – i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne – for begrænsningen af potentielle ekstraomkostninger, som den medlemsstat, der yder solidaritet, måtte opkræve. Reglerne om solidaritetsforanstaltninger i henhold til artikel 13 i forordning (EU) 2017/1938 bør fortsat finde anvendelse, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat.

¹¹ Se artikel 64 i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for gas fra vedvarende kilder, naturgas og brint (omarbejdning) (COM(2021) 804 final).

- (69) Solidaritet bør i princippet ydes til gengæld for en rimelig kompensation, der betales direkte af den anmodende medlemsstat eller dens delegerede enheder. Kompensationen bør dække gasprisen, eventuelle faktiske eller potentielle lageromkostninger, den grænseoverskridende transport og de dermed forbundne omkostninger. Kompensationen bør være rimelig, både for den medlemsstat, der anmoder om solidaritet og for de medlemsstater, der yder solidaritet.
- (70) Den nuværende krise medfører prisniveauer og regelmæssige prisstigninger, som ligger langt ud over den mulighed for en forsyningskrise, der kunne forudses på tidspunktet for vedtagelsen af forordningen om forsyningsikkerhed. Den intradagsprisvolatilitet, der i øjeblikket kendetegner gasmarkedet som følge af den nuværende gaskrise, bør derfor tages i betragtning ved fastsættelsen af den kompensation, der udbetales til de medlemsstater, der yder solidaritet. På grundlag af solidaritet og for at undgå prissætning under ekstreme markedsforhold ville det være problematisk at anvende den svingende intradagsmarkedspris til beregning af standardprisen for solidaritetsforanstaltningen. Gasprisen bør afspejle den gennemsnitlige day-ahead-markedspris på dagen forud for anmodningen om solidaritet i medlemsstaten, der yder solidaritet. Henset hertil er kompensationen stadig baseret på "markedsprisen" som fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2018/177 af 2. februar 2018. Den gennemsnitlige day-ahead-markedspris er mindre følsom over for volatiliteten og de meget høje spotpriser i krisesituationer og begrænser som sådan eventuelle u hensigtsmæssige incitamenter.

(71) Som fremhævet i Kommissionens henstilling (EU) 2018/177 af 2. februar 2018 kan omkostningerne ved erstatning for indskrænkninger i industrien dog kun dækkes af kompensation, hvis de ikke afspejles i den gaspris, som den solidaritetsansøgende medlemsstat skal betale; den solidaritetsansøgende medlemsstat bør ikke udbetale kompensation to gange for de samme omkostninger. Under hensyntagen til de ekstraordinære omstændigheder, hvor gaspriserne har nået et hidtil uset niveau, bør en medlemsstat, der modtager solidaritet, ikke automatisk være forpligtet til fuldt ud at dække andre omkostninger, såsom skader eller retlige omkostninger, der opstår i den medlemsstat, som yder solidaritet, medmindre en anden løsning er aftalt i en solidaritetsaftale. Erfaringerne har vist, at den modtagende medlemsstats forpligtelse til at bære den fulde finansielle risiko for samtlige direkte eller indirekte kompensationsomkostninger, der kan følge af at yde solidaritetsforanstaltninger, er en væsentlig hindring for at indgå solidaritetsaftaler. Det ubegrænsede ansvar i standardreglerne for solidaritetsaftaler bør derfor lempes for at gøre det muligt at indgå de udestående aftaler så hurtigt som muligt, da disse aftaler er et centralt element i forordning (EU) 2017/1938 og afspejler Unionens princip om energisolidaritet. Så længe kompensationen for indirekte omkostninger ikke overstiger 100 % af gasprisen, er berettiget og ikke dækkes af gasprisen, bør disse omkostninger dækkes af den modtagende medlemsstat. Hvis de ønskede omkostninger imidlertid overstiger 100 % af gasprisen, bør Kommissionen efter høring af de relevante kompetente myndigheder fastsætte en rimelig omkostningskompensation og derfor have mulighed for at kontrollere, om begrænsningen af omkostningskompensationen er hensigtsmæssig. Kommissionen bør derfor kunne tillade en anden kompensation end den i forordning (EU) 2017/1938 i individuelle tilfælde under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder, herunder foranstaltninger for at spare på gassen og reducere gasefterspørgslen, og princippet om energisolidaritet. I vurderingen bør Kommissionen tage behørigt hensyn til at undgå uforholdsmæssigt store indirekte omkostninger som følge af indskrænkning eller afkobling af gaskunder.

- (71a) Bestemmelserne i denne forordning vedrørende betaling af kompensation for solidaritetsforanstaltninger mellem medlemsstaterne berører ikke principperne om skadeserstatning i henhold til national forfatningsret.
- (72) Indgåelsen af solidaritetsaftaler med nabomedlemsstater som krævet i henhold til artikel 13, stk. 10, i forordning (EU) 2017/1938 er det mest hensigtsmæssige instrument til at gennemføre forpligtelsen til at yde solidaritetsforanstaltninger i henhold til nævnte forordnings artikel 13, stk. 1 og 2. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fravige de standardkompensationsregler, der er fastsat i denne forordning, hvis de aftaler andre regler i en solidaritetsaftale. Medlemsstaterne bør navnlig have mulighed for bilateralt at nå til enighed om yderligere kompensation, der dækker andre omkostninger, såsom alle udgifterne i forbindelse med en forpligtelse til at betale erstatning i den solidaritetsydende medlemsstat, herunder skader på grund af indskrænkninger i industrien. I bilaterale solidaritetsaftaler kan sådanne omkostninger medtages i kompensationen, hvis det nationale retsgrundlag fastsætter en forpligtelse til at betale erstatning til industrien for indskrænkninger, herunder kompensation for økonomisk skade, oven i gasprisen.
- (73) Standardsolidaritet bør kun udløses af en anmodende medlemsstat som sidste udvej, hvis markedet ikke kan tilbyde den nødvendige gasmængde, herunder LNG og den gasmængde, som tilbydes frivilligt af ikkebeskyttede kunder, til at opfylde efterspørgslen fra solidaritetsbeskyttede kunder. I henhold til forordning (EU) 2017/1938 skal medlemsstaterne have udtømt alle foranstaltninger i deres nødplaner, herunder tvungen indskrænkning af forsyningen til visse kundegrupper ned til de solidaritetsbeskyttede kunders niveau.

- (74) Den hastende karakter og konsekvenserne af en mulig aktivering af solidaritetsmekanismen bør indebære et tæt samarbejde mellem de involverede medlemsstater, Kommissionen og de kompetente kriseledere som udpeget af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra g), i forordning (EU) 2017/1938. Anmodningen bør derfor meddeles til alle parter i god tid og indeholde et minimum af oplysninger, der gør det muligt for de solidaritetsydende medlemsstater at svare uden ophold. En solidaritetsydende medlemsstats svar bør omfatte oplysninger om den gasmængde, der kan leveres til den anmodende medlemsstat, herunder også de mængder, der kan frigøres under anvendelse af ikkemærkedsbaserede foranstaltninger. Medlemsstaterne kan aftale yderligere tekniske og koordineringsmæssige ordninger for at lette den rettidige reaktion på solidaritetsanmodninger. Når de yder solidaritet, bør medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder sikre nettets driftssikkerhed og pålidelighed.
- (75) Den anmodende medlemsstat bør kunne modtage solidaritet fra flere medlemsstater. Solidaritetsmekanismen bør kun være standard i de tilfælde, hvor den solidaritetsydende medlemsstat ikke har indgået nogen bilateral aftale med den anmodende medlemsstat. Hvis en bilateral aftale er indgået mellem den anmodende og den solidaritetsydende medlemsstat, bør en sådan aftale have forrang og finde anvendelse mellem dem.

- (76) Kommissionen bør kunne overvåge anvendelsen af standardsolidaritetsmekanismen og bør, hvis det skønnes nødvendigt, være i stand til at lette matchningen af anmodninger om solidaritet. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette en interaktiv platform, der via en skabelon muliggør løbende indgivelse i realtid af solidaritetsanmodninger og deres matchning med de respektive tilgængelige mængder.
- (76a) Medlemsstaterne og de kontraherende parter i energifællesskabet kan også indgå frivillige ordninger for anvendelse af solidaritetsforanstaltninger.
- (77) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.
- (78) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kræver samarbejde på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I – GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes midlertidige regler og foranstaltninger, nemlig for:

- hurtig etablering af en tjeneste, der giver virksomheder, der er etableret inden for Unionen, mulighed for fælles efterspørgselsaggregering og gasindkøb
- sekundær kapacitetsreservation og gennemsigthedsplatforme for LNG og gaslagre
- håndtering af kapacitetsbegrænsninger i gastransmissionsnet og
- tilfælde med en nødsituation på gasområdet, med henblik på at distribuere gas retfærdigt på tværs af grænserne, garantere gas til de mest kritiske kunder og sikre, at der træffes solidaritetsforanstaltninger på tværs af grænserne.

Der indføres også midlertidige mekanismer til beskyttelse af borgerne og økonomien mod uforholdsmæssigt høje priser ved hjælp af et ad hoc-benchmark for LNG-priser, der skal udvikles af ACER, en midlertidig mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet for ekstreme prisudsving og rammen for udvikling af en markedskorrektionsmekanisme for gasbørser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "naturgasvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse aktiviteter, men som ikke er endelig kunde
- 1) "LNG-facilitet": en terminal, som anvendes til flydendegørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminalerne, der benyttes til oplagring
- 2) "gaslagerfacilitet": et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes eller drives af en naturgasvirksomhed, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionssystemoperatører, således at de kan udføre deres hverv
- 3) "serviceleverandør": en virksomhed, der er etableret i Unionen, og som Kommissionen, gennem en udbudsprocedure i henhold til forordning (EU) 2018/1046, har indgået kontrakt med om at tilrettelægge det fælles indkøb og udføre de opgaver, der er anført i artikel 7

- 4) "IT-værktøj ": et IT-værktøj, hvorigennem den virksomhed, som Kommissionen har indgået kontrakt med, fungerer som serviceleverandør ved at aggregere efterspørgslen fra naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, og ved at søge tilbud fra naturgasleverandører eller -producenter for at matche den pågældende aggregerede efterspørgsel
- 5) "ACER": Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder som oprettet ved forordning (EU) 2019/942
- 6) "LNG-handel": købs- og salgstilbud eller transaktioner i forbindelse med køb eller salg af LNG,
 - a) som specificerer levering inden for Unionen, eller
 - b) som resulterer i levering inden for Unionen, eller
 - c) hvor en af modparterne konverterer LNG til gasform i en terminal i Unionen
- 7) "LNG-markedsdata": optegnelser over købs- og salgstilbud eller transaktioner i forbindelse med LNG-handel, herunder de data, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1
- 8) "LNG-markedsdeltager": enhver fysisk eller juridisk person, uanset den pågældendes hjemsted eller bopæl, som deltager i LNG-handel
- 9) "LNG-prisvurdering": fastsættelse af en daglig referencepris for LNG-handel i overensstemmelse med en metode, der fastsættes af ACER
- 10) "LNG-benchmark": i denne forordning fastsættelse af et spænd mellem den daglige LNG-prisvurdering og afviklingsprisen for TTF Gas Futures front month-kontrakten, som ICE Endex Markets B.V. fastsætter dagligt

- 11) "markedsplads": en af følgende:
- a) "reguleret marked": et multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
 - b) "multilateral handelsfacilitet": et multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
 - c) "organiseret handelsfacilitet": et multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 12) "energirelateret råvarederivat": et råvarederivat som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 30), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014¹², der handles på en markedsplads, og hvis underliggende aktiv er elektricitet eller gas, og har en løbetid på højst 12 måneder
- 13) "kompetent myndighed": en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i direktiv (EU) 2014/65/EU
- 14) "kritisk gasmængde til elforsyningsikkerhed": det maksimale gasforbrug, der er nødvendigt i elsektoren for at sikre tilstrækkelig dækning i det simulerede værste tænkelige scenario i vintertilstrækkelighedsvurderingen, jf. artikel 9 i forordning (EU) 2019/941 om risikoberedskab i elsektoren
- 15) "beskyttet kunde": en beskyttet kunde som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2017/1938
- 16) "solidaritetsbeskyttet kunde": en solidaritetsbeskyttet kunde som defineret i artikel 2, nr. 6), i forordning (EU) 2017/1938.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

KAPITEL II – BEDRE KOORDINERING AF GASINDKØB

Afdeling 1

Koordinering af gasindkøb i Unionen

Artikel 3

Gennemsigtighed og udveksling af oplysninger

1. Udelukkende med henblik på bedre koordination skal naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, eller de af medlemsstaternes myndigheder, som har til hensigt at afgive tilbud om at indkøbe gas eller indlede forhandlinger med naturgasproducenter eller -leverandører fra tredjelande om køb af gas på over 5 TWh/år, underrette Kommissionen og, hvis det er relevant, den medlemsstat, hvor disse virksomheder er etableret, om indgåelsen af en gasforsyningskontrakt eller et aftalememorandum eller afgivelse af tilbud om køb af gas mindst seks uger før den påtænkte indgåelse eller afgivelse, eller inden for en kortere periode, forudsat at forhandlingerne indledes tættere på datoen for kontraktens underskrivelse, men ikke senere end to uger før den påtænkte indgåelse eller afgivelse. En sådan underretning begrænses til følgende grundlæggende oplysninger:

- kontraktpartnerens eller -partnernes identitet eller formålet med afgivelsen af tilbud om køb af gas
 - de relevante mængder
 - de relevante datoer og, hvor det er relevant,
 - den serviceleverandør, der tilrettelægger disse indkøb eller udbud på en medlemsstats vegne.
2. Hvis Kommissionen finder, at yderligere koordination med henblik på afgivelsen af tilbud om indkøb af gas eller planlagte gasindkøb hos naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, eller hos medlemsstaternes myndigheder kunne forbedre den måde, hvorpå de fælles indkøb fungerer, eller at afgivelsen af tilbud om indkøb af gas eller planlagte gasindkøb kan have en negativ indvirkning på det indre marked, på forsyningssikkerheden eller på energisolidariteten, kan Kommissionen rette en henstilling til naturgasvirksomheder eller gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen, eller til medlemsstaternes myndigheder, om at overveje passende foranstaltninger. I så fald underretter Kommissionen såfremt relevant den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret.
3. Kommissionen underretter det i artikel 4 omhandlede ad hoc-styringsråd, inden den fremsætter en henstilling, jf. 2.

4. Når der forelægges oplysninger for Kommissionen i henhold til stk. 1, kan de enheder, der forelægger oplysningerne, angive, om nogle af oplysningerne, hvad enten det er kommercielle eller andre oplysninger, hvis offentliggørelse vil kunne skade de involverede parters aktiviteter, skal betragtes som fortrolige, og om de forelagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.
5. Anmodninger om fortrolighed i medfør af denne artikel begrænser ikke Kommissionens egen adgang til fortrolige oplysninger. Kommissionen sikrer, at adgangen til fortrolige oplysninger er strengt begrænset til de af Kommissionens tjenestegrene, for hvilke det er absolut nødvendigt at råde over disse oplysninger. Kommissionens repræsentanter behandler følsomme oplysninger med den behørig fortrolighed.
6. Uden at det berører artikel 346 i TEUF, udveksles oplysninger, der er fortrolige, kun med Kommissionen og andre relevante myndigheder, hvis en sådan udveksling er nødvendig for anvendelsen af denne forordning. De udvekslede oplysninger begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen. Oplysningernes fortrolighed bevares under udvekslingen, sikkerheden og de kommercielle interesser beskyttes for de enheder, der er omfattet af denne forordning, og der anvendes effektive værktøjer til at beskytte dataene fysisk. Alle servere og oplysninger skal fysisk befinde sig og opbevares på Unionens område.

Artikel 4

Ad hoc-styringsrådet

1. Der oprettes et ad hoc-styringsråd for at lette koordineringen af efterspørgselsaggregering og fælles indkøb.
2. Ad hoc-styringsrådet nedsættes af Kommissionen senest 6 uger efter denne forordnings ikrafttræden, og det sammensættes af en repræsentant for hver medlemsstat og en repræsentant for Kommissionen. Repræsentanterne for de kontraherende parter i energifællesskabet kan på opfordring fra Kommissionen deltage i møder i ad hoc-styringsrådet om alle spørgsmål af fælles interesse. Kommissionen leder ad hoc-styringsrådet.
3. Ad hoc-styringsrådet vedtager sin egen forretningsorden med kvalificeret flertal senest en måned efter sin oprettelse.
4. Kommissionen bør høre ad hoc-styringsrådet om det udkast til henstilling , som Kommissionen har fremlagt i henhold til artikel 3, stk. 4, navnlig med hensyn til, om de relevante gasindkøb eller afgivelse af tilbud om indkøb af gas øger forsyningssikkerheden i Unionen og er forenelige med princippet om energisolidaritet.
5. Kommissionen bør også informere ad hoc-styringsrådet om virkningen af virksomhedernes deltagelse i de fælles indkøb, der tilrettelægges af serviceleverandøren, for forsyningssikkerheden i Unionen og energisolidariteten, hvor det er relevant.
6. Hvis fortrolige oplysninger fremsendes til medlemmerne af ad hoc-styringsrådet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, behandler de følsomme oplysninger med behørig fortrolighed. De udvekslede oplysninger begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen.

Afdeling 2

Efterspørgselsaggregering og fælles indkøb

Artikel 5

Midlertidig tjenesteydelseskontrakt med en serviceleverandør

1. Uanset artikel 176 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹³ indgår Kommissionen gennem en udbudsprocedure i henhold til forordning (EU, Euratom) 2018/1046 kontrakter om de nødvendige tjenesteydelser fra en enhed, der er etableret i Unionen, og som fungerer som serviceleverandør med henblik på at udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 7.
2. Tjenesteydelseskontrakten med den valgte serviceleverandør skal fastlægge ejerskabet til de oplysninger, som serviceleverandøren har indhentet, og indeholde bestemmelser om muligheden for at overføre disse oplysninger til Kommissionen ved tjenesteydelseskontraktens opsigelse eller udløb.
3. Kommissionen fastlægger i tjenesteydelseskontrakten de praktiske aspekter af serviceleverandørens virksomhed, herunder brugen af IT-værktøjet, sikkerhedsforanstaltningerne, valutaen eller valutaerne, betalingsordningen og forpligtelserne.
4. I tjenesteydelseskontrakten med serviceleverandøren forbeholdes Kommissionen ret til at overvåge og revidere serviceleverandøren. Med henblik herpå skal Kommissionen have fuld adgang til de oplysninger, som serviceleverandøren er i besiddelse af.
5. Kommissionen kan anmode serviceleverandøren om at fremlægge alle nødvendige oplysninger for, at denne kan udføre de opgaver, der er anført i artikel 7, og for at sætte Kommissionen i stand til at kontrollere, at naturgasvirksomhederne og de gasforbrugende virksomheder opfylder de forpligtelser, der følger af artikel 10.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Artikel 6

Kriterier for udvælgelse af serviceleverandøren

1. Serviceleverandøren udvælges af Kommissionen på grundlag af følgende udvælgelseskriterier:
 - a) Serviceleverandøren er etableret og har sit driftssted på en medlemsstats område.
 - aa) Serviceleverandøren har erfaring med grænseoverskridende transaktioner.
 - b) Serviceleverandøren må ikke:
 - i) være omfattet af restriktioner i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, navnlig Unionens restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, eller på baggrund af handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed
 - ii) være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handle på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger, eller
 - iii) være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handle på vegne af eller efter anvisning fra Den Russiske Føderation eller dens regering eller være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af russiske fysiske eller juridiske personer eller enheder eller organer, der er etableret i Rusland.

2. Uden at det berører andre due diligence-forpligtelser, indføres der kontraktlige forpligtelser mellem Kommissionen og serviceleverandøren for at sikre, at serviceleverandøren ved udførelsen af sine opgaver i overensstemmelse med artikel 7 hverken direkte eller indirekte stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, eller at disse på anden måde kommer dem til gode, som:
- a) er omfattet af restriktioner i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, navnlig Unionens restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, eller på baggrund af handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed
 - b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger, eller
 - c) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra Den Russiske Føderation eller dens regering eller er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af russiske fysiske eller juridiske personer eller enheder eller organer, der er etableret i Rusland.
3. Serviceleverandøren må ikke være en del af en vertikalt integreret virksomhed, der er aktiv inden for produktion eller levering af naturgas som omhandlet i artikel 2, nr. 20), i gasdirektiv 2009/73/EF, bortset fra en enhed, der er adskilt i overensstemmelse med kapitel IV heri.

4. Kommissionen fastlægger sine udvælgelses- og tildelingskriterier under hensyntagen til bl.a. følgende kriterier, der skal specificeres i udbuddet:
- a) erfaring med at etablere og gennemføre udbuds- eller auktionsprocesser for naturgas eller tilknyttede tjenester, såsom transporttjenester, ved hjælp af særlige IT-værktøjer
 - b) erfaring med at skræddersy udbuds- eller auktionsprocesser til forskellige behov såsom geografisk fokus eller tidsplanlægning
 - c) erfaring med udvikling af IT-værktøjer med henblik på at aggregere efterspørgslen fra flere deltagere og matche den med forsyningsmulighederne
 - d) kvaliteten af informationssystemets sikkerhed, især med hensyn til databeskyttelse og internetsikkerhed, og
 - e) kapacitet til at identificere og akkreditere deltagerne, både som juridisk enhed og med hensyn til finansiell kapacitet.

Artikel 7

Serviceleverandørens opgaver

1. Serviceleverandøren skal tilrettelægge efterspørgselsaggregering og fælles indkøb og navnlig:
 - a) aggregere efterspørgslen fra naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder med støtte fra IT-værktøjet
 - b) søge tilbud fra naturgasleverandører eller -producenter for med støtte fra IT-værktøjet at matche den aggregerede efterspørgsel
 - bb) tildele adgangsrettigheder til forsyningen under hensyntagen til en rimelig fordeling mellem mindre og større deltagere af de tilbudte gasmængder blandt de naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der deltager i aggregeringen af efterspørgslen. Hvis den aggregerede efterspørgsel overstiger de modtagne forsyningstilbud, skal tildelingen af adgangsrettigheder stå i rimeligt forhold til den efterspørgsel, som de deltagende virksomheder har oplyst om i efterspørgselsaggregeringsfasen for et givet leveringstidspunkt og -sted
 - c) kontrollere, akkreditere og registrere brugerne af IT-værktøjet og
 - d) levere eventuelle hjælpefunktioner til brugerne af IT-værktøjet, herunder funktioner, der gør det lettere at indgå kontrakter, eller til Kommissionen, hvis disse er nødvendige for en korrekt udførelse af de handlinger, der er fastsat i den i artikel 5 omhandlede kontrakt.
2. Betingelserne i forbindelse med serviceleverandørens opgaver, dvs. betingelserne for registrering af brugere, offentliggørelse og rapportering, fastsættes i kontrakten mellem Kommissionen og serviceleverandøren.

Artikel 8

Deltagelse i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb

1. Deltagelsen i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb er åben og gennemsigtig for alle naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Unionen uanset den ønskede mængde. Naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder udelukkes fra at deltage som leverandører, producenter og købere i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, hvis de:
 - a) er omfattet af restriktioner i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, navnlig Unionens restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, eller på baggrund af handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed
 - b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger, eller
 - c) være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handle på vegne af eller efter anvisning fra Den Russiske Føderation eller dens regering eller være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af russiske fysiske eller juridiske personer eller enheder eller organer, der er etableret i Rusland.

2. Der indføres kontraktlige forpligtelser for at sikre, at ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer, der hidrører fra deltagelse i fælles indkøb tilrettelagt af serviceleverandøren, direkte eller indirekte stilles til rådighed for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer eller på anden måde kommer dem til gode, som:
- a) er omfattet af restriktioner i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, navnlig Unionens restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, eller på baggrund af handlinger, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed
 - b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger, eller
 - c) være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handle på vegne af eller efter anvisning fra Den Russiske Føderation eller dens regering eller være direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af russiske fysiske eller juridiske personer eller enheder eller organer, der er etableret i Rusland.
3. Medlemsstaterne eller andre interessenter kan yde likviditetsstøtte, herunder garantier, til deltagerne i fælles indkøb, der tilrettelægges af serviceleverandøren, i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, hvor det er relevant. Dette kan omfatte garantier til dækning af behov for sikkerhedsstillelse eller til dækning af risikoen for yderligere omkostninger som følge af andre køberes insolvens i forbindelse med den samme kontrakt om fælles indkøb.
5. Naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der er etableret i Energifællesskabets kontraherende parter, kan deltage i efterspørgselsaggregering og fælles indkøb, forudsat at de nødvendige foranstaltninger eller ordninger for, at de kan deltage i aggregeringen af efterspørgslen og fælles indkøb i henhold til denne afdeling på de deri fastsatte betingelser, er på plads.

Artikel 9

Naturgasforsyninger, der er udelukket fra fælles indkøb

1. Naturgasforsyninger med oprindelse i Den Russiske Føderation er udelukket fra fælles indkøb, herunder
2. naturgasforsyninger , der indføres til medlemsstaterne eller de kontraherende parter i energifællesskabet gennem følgende indgangssteder :
 - a) Greifswald
 - b) Lubmin II
 - c) Imatra
 - d) Narva
 - e) Värskä

- f) Luhamaa
- g) Sakiai
- h) Kotlovka
- i) Kondratki
- j) Wysokoje
- k) Tietierowka
- l) Mozyr
- m) Kobryn
- n) Sudzha (RU)/Ukraine
- o) Belgorod RU/Ukraine
- p) Valuyki RU/Ukraine
- q) Serebryanka RU/Ukraine
- r) Pisarevka RU/Ukraine
- s) Sokhranovka RU/Ukraine
- t) Prokhorovka RU/Ukraine
- u) Platovo RU/Ukraine
- v) Strandzha 2 (BG)/Malkoclar (TR)

Obligatorisk brug af serviceleverandøren

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder inden for deres jurisdiktion deltager i den proces for aggregering af efterspørgslen, som serviceleverandøren tilrettelægger, som et af de mulige midler til at nå de fyldningsmål, der er anført i artikel 6a og 20 i forordning (EU) 2017/1938.
2. Medlemsstater med underjordiske lagre skal kræve, at naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder inden for deres jurisdiktion deltager i aggregeringen af efterspørgslen, som tilrettelægges af serviceleverandøren, med mængder svarende til mindst 15 % af den samlede mængde, der er nødvendig for at nå de fyldningsmål, der er omhandlet i artikel 6a og 20 i forordning (EU) 2017/1938.
3. Medlemsstater uden underjordiske lagerfaciliteter skal kræve, at naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder inden for deres jurisdiktion deltager i den aggregering af efterspørgslen, som tilrettelægges af serviceleverandøren, med mængder svarende til mindst 15 % af de grænseoverskridende fyldningsmål, der er omhandlet i artikel 6c og 20 i forordning (EU) 2017/1938.
4. De naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der deltager i aggregeringen af efterspørgslen i henhold til en obligatorisk forpligtelse, kan beslutte ikke at købe gassen efter aggregeringsprocessen. Den indkøbte gas kan anvendes til andre formål end lagerfyldning.

Artikel 11

Gasindkøbskonsortier

1. Naturgasvirksomheder og gasforbrugende virksomheder, der deltager i den af serviceleverandøren tilrettelagte aggregering af efterspørgslen, kan på et gennemsigtigt grundlag koordinere elementer i indkøbskontraktens betingelser eller anvende kontrakter om fælles indkøb med henblik på at opnå bedre betingelser hos deres leverandører, forudsat at de overholder EU-retten, herunder Unionens konkurrencelovgivning, navnlig artikel 101 og 102 i TEUF, hvilket Kommissionen kan fastsætte i en afgørelse i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003, og overholder gennemsigtighedskravet i henhold til artikel 3.

Afdeling 3

Foranstaltninger til forbedring af anvendelsen af LNG-terminaler, lagerfaciliteter og rørledninger

Artikel 12

Sekundær kapacitetsreservationsplatform for brugere af LNG- og lagerfaciliteter

Brugere af LNG- og lagerfaciliteter har ret til at videresælge deres aftalte kapacitet på det sekundære marked, jf. forordning (EF) nr. 715/2009. LNG-facilitets- og lagerfacilitetsoperatører opretter hver for sig eller på regionalt plan eller anvender en eksisterende gennemsigtig og ikkediskriminerende reservationsplatform, hvor brugere af LNG-faciliteter og lagerfaciliteter kan videresælge deres aftalte kapacitet på det sekundære marked, senest to måneder efter [denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 13

Gennemsigtighedsplatforme for LNG- og lagerfaciliteter

1. LNG-facilitets- og lagerfacilitetsoperatører sikrer, at de senest to måneder efter [datoen for forordningens ikrafttræden] offentliggør alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 715/2009 om henholdsvis en europæisk gennemsigtighedsplatform for LNG-faciliteter og en europæisk gennemsigtighedsplatform for lagerfaciliteter på en gennemsigtig og brugervenlig måde. De regulerende myndigheder kan anmode disse operatører om at offentliggøre eventuelle yderligere oplysninger, der er relevante for systembrugerne.
2. LNG-faciliteter, der er blevet indrømmet en undtagelse fra reglerne om tredjepartsadgang i henhold til artikel 22 i direktiv 2003/55/EF og artikel 36 i direktiv 2009/73/EF, og operatører af naturgaslagre, der er omfattet af systemet med forhandlet tredjepartsadgang som omhandlet i artikel 33, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF, offentliggør *endelige* tariffer for infrastruktur senest en måned efter [datoen for forordningens ikrafttræden].

Mere effektiv udnyttelse af transmissionskapacitet

1. Transmissionssystemoperatører tilbyder underudnyttet aftalt uafbrydelig kapacitet ved sammenkoblingspunkter og virtuelle sammenkoblingspunkter i henhold til stk. 2 som et månedligt kapacitetsprodukt og som dags- og intradagskapacitetsprodukter for måneden i tilfælde af underudnyttelse i henhold til stk. 2.
2. Aftalt uafbrydelig kapacitet anses for at være underudnyttet, hvis en netbruger har anvendt eller tilbudt mindre end 80 % i gennemsnit af den reservede uafbrydelige kapacitet ved et sammenkoblingspunkt eller et virtuelt sammenkoblingspunkt i den foregående kalendermåned. Transmissionssystemoperatøren overvåger den uudnyttede kapacitet og underretter netbrugeren om den kapacitetsmængde, der skal trækkes tilbage ved det pågældende sammenkoblingspunkt eller virtuelle sammenkoblingspunkt, inden der i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459 underrettes om den kapacitetsmængde, der udbydes ved den kommende rullende månedskapacitetsauktion.
3. Den kapacitetsmængde, der udbydes, er lig med forskellen mellem den gennemsnitlige udnyttelse i den foregående kalendermåned og 80 % af den uafbrydelige kapacitet, som der blev indgået aftale om for en periode på over en måned.
4. Disponibel kapacitet, der udbydes på en auktion i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459, har ved tildelingen af kapacitet forrang frem for underudnyttet kapacitet, der indgår i en auktion fra en mekanisme i henhold til stk. 2.

5. Hvis den underudnyttede kapacitet, som transmissionssystemoperatøren har udbudt, sælges, trækkes den tilbage fra den oprindelige indehaver af den aftalte kapacitet. Den oprindelige indehaver kan anvende den tilbagetrukne uafbrydelige kapacitet som afbrydelig kapacitet.
- 5a. Netbrugerens rettigheder og pligter i henhold til kapacitetsaftalen gælder fortsat, indtil transmissionssystemoperatøren omfordeler kapaciteten, og i det omfang transmissionssystemoperatøren ikke omfordeler kapaciteten.
6. Før transmissionssystemoperatørerne tilbyder underudnyttet uafbrydelig kapacitet i henhold til denne artikel, analyserer de de potentielle virkninger i hvert sammenkoblingspunkt, de driver, og underrette den kompetente nationale regulerende myndighed. Uanset denne artikels stk. 1-5a og uanset, om disse sammenkoblingspunkter er overbelastede eller ej, kan de nationale regulerende myndigheder beslutte at indføre en af følgende mekanismer for alle sammenkoblingspunkter:
 - a) en "use it or lose it"-mekanisme for uafbrydelig kapacitet et døgn frem i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459 og under hensyntagen til kapitel 2.2.3 i bilag I til forordning (EF) nr. 715/2009 eller
 - b) indføre en overtegnings- og tilbagekøbsordning i overensstemmelse med kapitel 2.2.2 i bilag I til forordning (EF) nr. 715/2009, der tilbyder mindst 5 % ekstrakapacitet i forhold til den tekniske kapacitet i det relevante sammenkoblingspunkt, eller

- c) i det mindste indledningsvis tilbyde ikkenomineret kapacitet på en én dag frem- og intradagsbasis, der skal tildeles som afbrydelig kapacitet.

Stk. 1-5a finder automatisk anvendelse, hvis en af de alternative mekanismer i henhold til dette stykke ikke anvendes inden for [EUT: 3 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

7. Inden den nationale regulerende myndighed træffer den i stk. 6 omhandlede afgørelse, hører den den nationale regulerende myndighed i den tilstødende medlemsstat og tager hensyn til den nationale regulerende myndigheds udtalelser. Hvis indfødnings-udtags-systemet, omfatter mere end én medlemsstat, hvor mere end én transmissionssystemoperatør er aktiv, træffer medlemsstaternes nationale regulerende myndigheder i fællesskab afgørelse om anvendelsen af stk. 6.

**KAPITEL III – FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF UFORHOLDSMÆSSIGT HØJE
GASPRISER OG UFORHOLDSMÆSSIGT STOR INTRADAGSPRISVOLATILITET PÅ
MARKEDERNE FOR ENERGIDERIVATER**

Afdeling 1

**Midlertidigt intradagsværktøj til håndtering af uforholdsmæssigt stor volatilitet på
markederne for energiderivater**

Artikel 15

Mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet

1. Hurtigst muligt, men senest den 31. januar 2023, opretter hver markedsplads, på hvilken der handles energirelaterede råvarederivater, for hvert energirelateret råvarederivat, der handles på den, en mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet baseret på en øvre og nedre prisgrænse ("prisgrænser"), som definerer de højeste og laveste priser, som ordrer må udføres til ("mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet"). Markedspladserne sikrer, at mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet forhindrer uforholdsmæssigt store prisudsving inden for en handelsdag for energirelaterede råvarederivater. Ved oprettelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet sikrer markedspladserne også, at gennemførelsen af disse foranstaltninger ikke forhindrer dannelsen af pålidelige end-of-day-slutpriser.

2. For hvert energirelateret råvaderivat, der handles på dem, fastlægger markedspladserne den beregningsmetode, der anvendes til bestemmelse af prisgrænserne i forhold til en referencepris. Dagens første referencepris skal være lig med den pris, der blev fastsat ved åbningen af den pågældende handelssession. De efterfølgende referencepriser skal være den seneste markedspris, der er observeret med regelmæssige mellemrum. Hvis handelen afbrydes i løbet af handelsdagen, skal den første referencepris efter afbrydelsen være lig med åbningsprisen for den genoptagne handel.
3. Prisgrænserne udtrykkes enten i absolut værdi eller i relative tal i form af en procentvis ændring i forhold til referenceprisen. Markedspladserne tilpasser beregningsmetoden til de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert enkelt energirelateret råvaderivat, likviditetsprofilen for det marked, hvor derivatet handles, og derivatets volatilitetsprofil. Markedspladserne underretter uden unødigt ophold den kompetente myndighed om metoden.
4. Markedspladserne fornyer prisgrænserne med regelmæssige mellemrum i åbningstiden på grundlag af referenceprisen.
5. Markedspladserne offentliggør uden unødigt ophold egenskaberne ved den mekanisme til styring af intradagsprisvolatilitet, de har indført, eller når de har foretaget en ændring.

6. Markedspladserne gennemfører mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet ved at integrere den i deres eksisterende automatiske afbrydere af handelen, der allerede er etableret i overensstemmelse med direktiv 2014/65/EU, eller som en supplerende mekanisme hertil.
7. Hvis en markedsplads har til hensigt at ændre beregningsmetoden for de prisgrænser, der gælder for et givet energirelateret råvarederivat, underretter den uden unødigt forbehold den kompetente myndighed om de påtænkte ændringer.
8. Hvis de oplysninger, der indsamles af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ("ESMA") i henhold til artikel 16, stk. 3, viser, at der er behov for yderligere konsekvens i gennemførelsen af mekanismen for at sikre en mere effektiv styring af overdreven prisvolatilitet i hele Unionen, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer de ensartede principper for gennemførelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert enkelt energirelateret råvarederivat, likviditetsprofilen på markedet for dette derivat og dets volatilitetsprofil. For at sikre, at markedspladser, der tilbyder handel med energirelaterede råvarederivater, fungerer gnidningsløst, kan Kommissionen præcisere, med hvilke intervaller prisgrænserne vil blive fornyet, eller hvilke foranstaltninger der skal træffes, hvis handelen bevæger sig uden for disse prisgrænser, herunder bestemmelser, der sikrer dannelsen af pålidelige slutpriser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33.

Artikel 16

De kompetente myndigheders rolle

1. De kompetente myndigheder fører tilsyn med gennemførelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet. De kompetente myndigheder sikrer, at forskelle i gennemførelsen af mekanismer til styring af intradagsprisvolatilitet på markedspladser, der er etableret i deres medlemsstater, er behørigt begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende for de pågældende markedspladser eller energirelaterede råvarederivater.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at markedspladserne gennemfører passende foreløbige mekanismer, så uforholdsmæssigt stor volatilitet på markeder for energirelaterede råvarederivater sikres afbødet frem til oprettelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet som omhandlet i artikel 15, stk. 1.
3. De kompetente myndigheder aflægger rapport til ESMA om gennemførelsen af mekanismen til styring af intradagsprisvolatilitet på de markedspladser, som de fører tilsyn med, senest tre uger efter datoen i artikel 15, stk. 1, og mindst hvert kvartal.

Artikel 17

ESMA's koordinerende rolle

1. ESMA koordinerer og overvåger gennemførelsen af mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet på grundlag af de rapporter, som de kompetente myndigheder forelægger den i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.
2. ESMA dokumenterer eventuelle forskelle i gennemførelsen af mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet i alle Unionens jurisdiktioner på grundlag af rapporterne fra de kompetente myndigheder. Senest den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden] forelægger ESMA Kommissionen en rapport med en evaluering af effektiviteten af mekanismerne til styring af intradagsprisvolatilitet. På grundlag af denne rapport overvejer Kommissionen, om der skal forelægges et forslag til ændring af denne forordning for Rådet.

Afdeling 2

ACER's opgaver vedrørende indsamling og offentliggørelse af objektive prisdata

Artikel 18

ACER's opgaver og beføjelser til at foretage prisvurderinger og fastsætte benchmarks

1. ACER udarbejder og offentliggør hurtigst muligt en daglig LNG-prisvurdering, der starter senest to uger efter denne forordnings ikrafttræden. Med henblik på LNG-prisvurderingen indsamler og behandler ACER systematisk LNG-markedsdata om transaktioner. Prisvurderingen tager, hvor det er relevant, hensyn til regionale forskelle og markedsvilkår.
2. Senest den 31. marts 2023 udarbejder og offentliggør ACER et dagligt LNG-benchmark, der fastsættes som spændet mellem den daglige LNG-prisvurdering og afviklingsprisen for TTF Gas Futures front month-kontrakten, som ICE Endex Markets B.V. fastsætter dagligt. Med henblik på LNG-benchmarket indsamler og behandler ACER systematisk alle LNG-markedsdata.
3. Uanset artikel 3, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1227/2011 finder de forpligtelser og forbud, der i forordning (EU) nr. 1227/2011 pålægges markedsdeltagerne, anvendelse på LNG-markedsdeltagere. De beføjelser, der er tillagt ACER i henhold til forordning (EU) nr. 1227/2011 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014, finder også anvendelse på LNG-markedsdeltagere, herunder bestemmelserne om fortrolighed.

Artikel 19

Offentliggørelse af LNG-prisvurderinger og -benchmark

1. LNG-prisvurderingen offentliggøres dagligt og senest kl. 18.00 CET for så vidt angår vurderingen af den egentlige købs- eller salgspris. Senest den 31. marts 2023 offentliggør ACER ud over LNG-prisvurderingen også dagligt LNG-benchmarket senest kl. 19.00 CET eller så hurtigt som teknisk muligt.
2. Med henblik på denne artikel kan ACER gøre brug af en tredjeparts tjenester.

Artikel 20

Levering af LNG-markedsdata til ACER

1. LNG-markedsdeltagerne indberetter dagligt i overensstemmelse med specifikationerne i artikel 21 LNG-markedsdata til ACER i et standardiseret format, gennem en transmissionsprotokol af høj kvalitet og så tæt på realtid som teknologisk muligt inden offentliggørelsen af den daglige prisvurdering (kl. 18.00 CET).
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer det tidspunkt, hvor markedsdata skal indgives inden den daglige offentliggørelse af LNG-prisvurderingen, jf. stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33.

3. Hvor det er relevant og efter høring af Kommissionen, udsteder ACER retningslinjer om:
 - a) de oplysninger, der skal indberettes, ud over de nuværende oplysninger om indberetningspligtige transaktioner og fundamentale data i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014, herunder bud og tilbud, og
 - b) den procedure, det standardformat og det elektroniske format, der anvendes ved indsendelsen af data med henblik på levering af de krævede markedsdata, samt de tekniske og organisatoriske krav til indsendelsen af disse data.
4. LNG-markedsdeltagerne indsender de krævede LNG-markedsdata til ACER gratis og via de indberetningskanaler, der er oprettet af ACER, og anvender så vidt muligt allerede eksisterende og tilgængelige procedurer.

Artikel 21

Kvaliteten af markedsdata

1. LNG-markedsdata skal omfatte:
 - a) kontraktens parter, herunder indikator for køb/salg
 - b) den indberettende part
 - c) transaktionsprisen
 - d) kontraktmængderne
 - e) kontraktens værdi
 - f) ankomstvinduet for LNG-ladningen

- g) leveringsbetingelser
- h) leveringssteder
- i) tidsstempeloplysninger for alle følgende:
 - i) tidspunktet for afgivelse af budet eller tilbuddet
 - ii) transaktionstidspunktet
 - iii) tidspunktet for indberetning af budet, tilbuddet eller transaktionen
 - iv) ACER's modtagelse af LNG-markedsdata.

2. LNG-markedsdeltagerne forsyner ACER med LNG-markedsdata i følgende enheder og valutaer:

- a) transaktions-, bud- og tilbudspriser pr. enhed skal indberettes i den valuta, der er angivet i kontrakten, og i EUR/MWh og omfatte de anvendte omregningskurser og vekselkurser, hvis dette er relevant
- b) kontraktmængderne skal indberettes i de enheder, der er angivet i kontrakterne, og i MWh
- c) ankomstvinduer skal indberettes i form af leveringsdatoer udtrykt i UTC-format
- d) leveringsstedet angives med en gyldig identifikator, der er opført af ACER som omhandlet i den liste over LNG-faciliteter, der er omfattet af rapportering og forordning (EU) nr. 1227/2011 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1348/2014); tidsstempeloplysningerne skal indberettes i UTC-format
- e) hvis det er relevant, indberettes prisformlen i den langsigtede kontrakt, som prisen udledes af, i sin helhed.

3. ACER udsteder retningslinjer for, efter hvilke kriterier en enkelt indberetter tegner sig for en betydelig del af de LNG-markedsdata, der er indberettet inden for en bestemt referenceperiode, og hvordan denne situation skal håndteres i dets daglige LNG-prisvurdering og LNG-benchmarks.

Artikel 22

Driftskontinuitet

ACER gennemgår, ajourfører og offentliggør regelmæssigt sin metode til LNG-referenceprisvurdering og LNG-benchmarks samt den metode, der anvendes til indberetningen af markedsdata og offentliggørelsen af sine LNG-prisvurderinger og LNG-benchmarks, under hensyntagen til synspunkterne fra de enheder, der indberetter de nævnte data synspunkter.

KAPITEL IV – FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF EN NØDSITUATION PÅ GASOMRÅDET

Afdeling 2

Gassolidaritet for elforsyning, vigtige industrier og beskyttede kunder

Artikel 27

Udvidelse af solidaritetsbeskyttelsen til de gasmængder, der er kritiske for elforsyningsikkerheden

1. Uanset artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1938 finder en solidaritetsforanstaltning i henhold til artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/1938 kun anvendelse, hvis den anmodende medlemsstat ikke har været i stand til at dække:
 - a) manglende gasforsyning til virksomhedens solidaritetsbeskyttede kunder eller, hvis en medlemsstat har truffet midlertidige foranstaltninger til at reducere det ikkevæsentlige forbrug hos beskyttede kunder, jf. artikel 28, de væsentlige gasforbrugsmængder til dens solidaritetsbeskyttede kunder
 - b) den gasmængde, der er kritisk for elforsyningsikkerheden, på trods af anvendelsen af den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1938. Betingelserne i artikel 13, stk. 3, litra b)-d), i forordning (EU) 2017/1938 finder anvendelse.

2. De medlemsstater, der er forpligtet til at yde solidaritet i henhold til stk. 1, har ret til at fratække følgende fra solidaritetstilbuddet:
- a) forsyninger til deres solidaritetsbeskyttede kunder i det omfang, væsentlige mængder påvirkes, eller, hvis en medlemsstat har truffet midlertidige foranstaltninger til at reducere det ikkevæsentlige forbrug hos beskyttede kunder, jf. artikel 28, forsyningerne af væsentlige gasforbrugsmængder til dens solidaritetsbeskyttede kunder ;
 - b) forsyninger af de gasmængder, der er kritiske for elforsyningsikkerheden
 - c) forsyninger af gasmængder til den elektricitet, der er nødvendig for produktion og transport af gas, og
 - d) gasmængder, der er nødvendige for driften af i forsyningsikkerhedsmæssig henseende kritisk infrastruktur som omhandlet i bilag II , samt andre anlæg, der er afgørende for militærets, nationale sikkerhedstjenesters og humanitære bistandstjenesters funktion.
3. De gasmængder, der er kritiske for elforsyningsikkerheden, jf. stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b) og d), må ikke overstige de mængder, der er angivet i bilag 1. Hvis en medlemsstat kan påvise, at der kræves en større gasmængde for at undgå en elkrise i medlemsstaten, kan Kommissionen efter en behørigt begrundet anmodning beslutte at tillade fratækning af større mængder.

4. Såfremt medlemsstater, hvis elsystem kun er synkroniseret med et tredjeland's elsystem, anmodes om at yde solidaritetsforanstaltninger, kan de undtagelsesvis fratække større gasmængder, i tilfælde af at elsystemet desynkroniseres fra det pågældende tredjeland's system, så længe driften af den isolerede strømforsyning eller andre tjenester til strømtransmissionssystemoperatøren er nødvendige for at sikre en sikker og pålidelig drift af strømfor syningen.

Artikel 28

Foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen vedrørende beskyttede kunder

1. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis træffe midlertidige foranstaltninger til at reducere det ikkevæsentlige forbrug hos beskyttede kunder (som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2017/1938), navnlig når der erklæres et af kriseniveauerne i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 12 i forordning (EU) 2017/1938 eller en EU-alarmsituation i henhold til forordning (EU) 2022/1369. Sådanne foranstaltninger skal begrænses til ikkevæsentlige anvendelser af gas og skal tage hensyn til de elementer, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas. Sådanne undtagelsesvise foranstaltninger kan kun træffes, efter at medlemsstaternes kompetente myndigheder, som defineret i artikel 2, nr. 7, i forordning (EU) 2017/1938, har foretaget en vurdering med hensyn til betingelserne for fastlæggelse af sådanne ikkevæsentlige gasmængder.
2. Som resultat af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger må forbruget hos sårbare forbrugere, som defineret af medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF , under ingen omstændigheder reduceres, og medlemsstaterne må ikke afbryde forsyningen til beskyttede kunder som følge af anvendelsen af stk. 1.

Beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende strømme

I tilfælde af en anmodning fra Kommissionen i henhold til artikel 12, stk. 6, første afsnit, i forordning (EU) 2017/1938 om at ophæve unødige begrænsninger af grænseoverskridende gasstrømme eller adgang til gasinfrastruktur eller foranstaltninger, der bringer gasforsyningen i en anden medlemsstat i fare, skal den kompetente myndighed som defineret i artikel 2, nr. 7, i forordning (EU) 2017/1938 eller medlemsstaten i stedet for at følge proceduren i artikel 12, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/1938 ændre sin foranstaltning eller træffe foranstaltninger for at sikre overholdelse af artikel 12, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1938.

Regler for iværksættelse af solidaritetsforanstaltninger

Artikel 30

Midlertidig udvidelse af solidaritetsforpligtelserne til medlemsstater med LNG-faciliteter

1. Forpligtelsen til at træffe foranstaltninger til ydelse af solidaritet i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1938 finder ikke kun anvendelse på medlemsstater, der er direkte forbundet med den anmodende medlemsstat, men også på medlemsstater med LNG-faciliteter, forudsat at den nødvendige kapacitet i den relevante infrastruktur, herunder LNG-fartøjer og -tankskibe, er til rådighed.
 - 1a. Artikel 13, stk. 2-9, i forordning (EU) 2017/1938 finder anvendelse på medlemsstater med LNG-faciliteter, medmindre andet er fastsat i denne forordning.
2. Medlemsstater med LNG-faciliteter, der ikke er direkte forbundet med en anmodende medlemsstat, kan indgå bilaterale aftaler med andre medlemsstater om de nødvendige tekniske, juridiske og finansielle solidaritetsordninger, der finder anvendelse i forbindelse med ydelsen af solidaritet.
3. Standardreglerne for foranstaltninger til ydelse af solidaritet i henhold til artikel 31 finder også anvendelse på de ikkeforbundne medlemsstater, for så vidt en bilateral ordning ikke er indgået på tidspunktet for modtagelsen af en solidaritetsanmodning.

Standardregler for solidaritetsforanstaltninger

1. Hvis to medlemsstater ikke er nået til enighed om de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger i henhold til artikel 13, stk. 10, i forordning (EU) 2017/1938 ("solidaritetsaftale"), er levering af gas i henhold til forpligtelsen i artikel 13, stk. 1, i tilfælde af en nødsituation underlagt betingelserne i denne artikel.
2. Kompensationen for solidaritetsforanstaltningen må ikke overstige rimelige omkostninger, og uanset artikel 13, stk. 8, i forordning 2017/1938 omfatter den under alle omstændigheder:
 - a) prisen for gas i den solidaritetsydende medlemsstat
 - b) omkostningerne til oplagring og transport, herunder mulige gebyrer som følge af omdirigering af LNG-ladninger til det ønskede sammenkoblingspunkt
 - bb) (flyttet fra stk. 5, litra b), og gjort obligatoriske) sagsomkostninger i forbindelse med dermed forbundne retssager eller voldgiftssager, der involverer den medlemsstat, som yder solidaritet
 - c) andre indirekte omkostninger, der ikke er dækket af gasprisen, såsom godtgørelse af omkostninger til økonomiske eller andre skader som følge af tvungen frakobling af belastning fra kunder i forbindelse med solidaritetsydelsen, forudsat at disse indirekte omkostninger ikke overstiger [100 %] af gasprisen.
- 2b. Hvis en medlemsstat anmoder om kompensation for indirekte omkostninger i henhold til stk. 2, litra c), der overstiger 100 % af gasprisen, træffer Kommissionen efter høring af de relevante kompetente myndigheder afgørelse om, hvorvidt en højere kompensation er hensigtsmæssig under hensyntagen til sagens særlige kontraktmæssige og nationale omstændigheder og princippet om energisolidaritet.

3. Medmindre den anmodende medlemsstat og den solidaritetsydende medlemsstat aftaler en anden pris, svarer prisen for den gas, der leveres til den anmodende medlemsstat, til gennemsnittet af day-ahead-markedsprisen i den ydende medlemsstat på dagen forud for anmodningen om solidaritet eller til den tilsvarende gennemsnitlige day-ahead-markedspris på nærmeste tilgængelige børs eller virtuelle handelspunkt eller på et aftalt knudepunkt på dagen forud for anmodningen om solidaritet.
6. Kompensation for de gasmængder, der leveres i forbindelse med en solidaritetsanmodning i henhold til artikel 32, skal betales direkte af den solidaritetsanmodende medlemsstat til den solidaritetsydende medlemsstat eller den enhed, som de to medlemsstater angiver i deres svar på solidaritetsanmodningen og bekræftelsen af modtagelsen af svaret og af den tilbudte mængde.
7. Den medlemsstat, som anmodningen om en solidaritetsforanstaltning er rettet til, tilvejebringer solidaritetsforanstaltningerne hurtigst muligt og senest tre dage efter anmodningen. En medlemsstat kan kun nægte at yde solidaritet til en medlemsstat, der anmoder om solidaritet, hvis den kan påvise, at:
 - a) den ikke har tilstrækkelig gas til de mængder, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a)-d) , eller
 - b) den ikke har tilstrækkelig sammenkoblingskapacitet til rådighed, jf. artikel 13, stk. 7, i forordning (EU) 2017/1938, og den ikke har mulighed for at levere tilstrækkelige mængder LNG.
8. Ud over de standardregler, der er fastsat i denne artikel, kan medlemsstaterne aftale tekniske ordninger og koordinere ydelsen af solidaritet.
9. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke eksisterende ordninger for sikker og pålidelig drift af gassystemet.

Artikel 32

Procedure for solidaritetsforanstaltninger i mangel af en solidaritetsaftale

1. Når en medlemsstat vil anmode om anvendelse af solidaritetsforanstaltninger, sender den en solidaritetsanmodning til en anden medlemsstat med angivelse af mindst følgende oplysninger:
 - a) kontaktoplysninger for den kompetente myndighed i medlemsstaten
 - b) kontaktoplysninger for de relevante transmissionssystemoperatører i medlemsstaten (hvis det er relevant)
 - c) kontaktoplysninger for den tredjepart, der handler på vegne af medlemsstaten (hvis det er relevant)
 - d) leveringsperiode, herunder tidspunktet for første mulige levering og leveringens forventede varighed
 - e) leveringssted og sammenkoblingspunkter
 - f) gasmængde i kWh for hvert sammenkoblingspunkt
 - g) gaskvalitet.
2. Solidaritetsanmodningen sendes samtidigt til de medlemsstater, der potentielt kan yde solidaritetsforanstaltninger, til Kommissionen og til de nationale kriseledere, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 1, litra g), i forordning (EU) 2017/1938.

3. De medlemsstater, der modtager en solidaritetsanmodning, sender et svar med angivelse af kontaktpunkterne som omhandlet i stk. 1, litra a)-c), og hvilken mængde der kan leveres til sammenkoblingspunkterne på det ønskede tidspunkt som omhandlet i stk. 1, litra e)-g). I svaret angives det, hvilken mængde der kan leveres som følge af en eventuel indskrænkning, eller hvis dette er helt uundværligt, frigivelse af strategiske lagre, hvis den mængde, der kan leveres ved hjælp af frivillige foranstaltninger, er utilstrækkelig.
4. En solidaritetsanmodning skal indgives senest 72 timer før det angivne leveringstidspunkt. Solidaritetsanmodningen skal besvares inden for 24 timer. Den anmodende medlemsstat bekræfter modtagelsen af svaret og meddeler senest 24 timer før det ønskede leveringstidspunkt, om den vil tage imod den tilbudte mængde.
5. Der kan anmodes om solidaritet for en periode på en eller flere dage, og tilbuddet i svaret skal stemme overens med den varighed, der anmodes om.
6. Hvis der er flere medlemsstater, der yder solidaritet, og den anmodende medlemsstat har indgået bilaterale solidaritetsordninger med en eller flere af dem, har disse ordninger forrang. De standardbestemmelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse i forhold til de øvrige medlemsstater, der yder solidaritet.
7. Kommissionen kan lette gennemførelsen af solidaritetsaftaler, navnlig ved at stille en skabelon til rådighed på en sikret onlineplatform, der gør det muligt at sende anmodninger og tilbud i realtid.

KAPITEL V – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 34

(Artikel flyttet fra nedenfor, ingen ændring af teksten)

Evaluering

Senest den 1. oktober 2023 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af Unionens generelle gasforsyningssituation og forelægger Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Kommissionen kan på grundlag af rapporten foreslå at forlænge forordningens gyldighed.

Artikel 35

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forordningen anvendes i en periode på et år fra dens ikrafttræden.

Artikel 14 anvendes fra den [EUT: tre måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG 1

a) Maksimale kritiske gasmængder med henblik på elforsyningsikkerheden, jf. artikel 27, for perioden december 2022 til marts 2023¹⁴

Værdier i mio. m ³	December 2022	Januar 2023	Februar 2023	Marts 2023
AT	74,24	196,83	152,20	139,35
BE	399,05	458,77	382,76	398,99
BG	61,49	71,26	61,55	63,29
CY	–	–	–	–
CZ	17,26	49,64	34,80	28,28
DE	2 090,53	2 419,56	2 090,59	1 863,77
DK	249,48	295,56	254,87	268,09
EE	5,89	5,78	5,00	1,05
EL	209,95	326,68	317,18	232,80
ES	1 378,23	1 985,66	1 597,27	1 189,29
IE	372,76	375,29	364,26	375,74
FI	28,42	39,55	44,66	12,97
FR	876,37	875,58	802,53	771,15
HR	10,95	66,01	59,99	48,85
HU	82,13	133,97	126,44	93,72

¹⁴ Tallene i bilag I, litra a) og b), er baseret på data fra vintertilstrækkelighedsvurderingen, der er udarbejdet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet (ENTSO-E) i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2019/941, undtagen for Malta, hvor elproduktionen er fuldstændig afhængig af LNG-leverancer uden lagringskapacitet af betydning. I betragtning af lavenergigas' særlige karakteristika bør værdierne for Nederlandene i denne tabel ganges med en omregningsfaktor på 37,89 divideret med 35,17. Tabellen i litra a) viser de månedlige mængder beregnet af ENTSO-E for månederne december 2022 til marts 2023; tallene i tabellen i litra b) for månederne april 2023 til december 2023 repræsenterer gennemsnittet af værdierne for perioden december 2022 til marts 2023.

IT	2 166,46	3 304,99	3 110,79	2 774,67
LV	89,26	83,56	84,96	66,19
LT	16,13	20,22	18,81	4,21
LU	–	–	–	–
MT	32,88	34,84	31,43	33,02
NL	684,26	762,31	556,26	480,31
PL	158,14	158,64	136,97	148,64
PT	409,97	415,22	368,54	401,32
RO	130,35	179,35	162,41	159,71
SI	12,98	15,15	13,35	12,80
SK	33,99	47,26	34,80	34,76
SE	18,05	18,61	17,71	15,76

b) Maksimale kritiske gasmængder med henblik på elforsyningssikkerheden, jf. artikel 27, for perioden mellem april 2023 til december 2023

Værdier i mio. m ³	Månedlig værdi
AT	140,66
BE	409,89
BG	64,40
CY	–
CZ	32,50
DE	2 116,11
DK	267,00
EE	4,43
EL	271,65
ES	1 537,61
IE	372,01
FI	31,40
FR	831,41
HR	46,45
HU	109,06
IT	2 839,23
LV	80,99
LT	14,84
LU	–
MT	33,03
NL	620,79
PL	150,60

PT	398,76
RO	157,96
SI	13,57
SK	37,70
SE	17,53

Bilag II

Af hensyn til forsyningssikkerheden kritisk infrastruktur, jf. artikel 27, stk. 2, litra d)

Sektor	Delsektor	
I Energi	1. Elektricitet	Infrastruktur og anlæg til elproduktion og –transmission med henblik på elforsyning
	2. Olie	Produktion, raffinering, behandling og lagring af olie, inklusive transport gennem rørledninger
	3. Gas	Produktion, raffinering, behandling og lagring af gas, inklusive transport gennem rørledninger LNG-terminaler
II Transport	4. Vejtransport	
	5. Jernbanetransport	
	6. Lufttransport	